

BIBLIJA

DVADESET I SEDMI TJEDAN ČITANJA

LIPANJ 2017.	STARI ZAVJET	NOVI ZAVJET
132. dan čitanja, ponedjeljak, 5. lipnja	2 Ljet 10,1-15,15	Iv 7,1-24
133. dan čitanja, utorak, 6. lipnja	2 Ljet 15,16-20,30	Iv 7,25-53
134. dan čitanja, srijeda, 7. lipnja	2 Ljet 20,31-25,10	Iv 8,1-20
135. dan čitanja, četvrtak, 8. lipnja	2 Ljet 25,11-29,17	Lk 23,13-23,38
136. dan čitanja, petak, 9. lipnja	2 Ljet 29,18-32,33	Iv 8,30-59

27. tjedan,
132. dan čitanja, ponedjeljak, 5. lipnja
2017.

2 Ljet 10,1-15,15
Iv 7,1-24

Druga knjiga Ljetopisa

IV. PRVE OBNOVE U KRALJEVSTVU

IV. PRVE OBNOVE U KRALJEVSTVU

1. ROBOAM I PREUSTROJSTVO LEVITA

Rascjep

10 Tada Roboam ode u Šekem, jer su u Šekem došli svi Izraelci da ga zakralje. ²Čim to ču Nebatov sin Jeroboam - koji je bio u Egiptu kamo bijaše pobjegao pred kraljem Salomonom - vrati se iz Egipta, ³jer bijahu poslali po nj i dozvali ga. Kad dođoše Jeroboam i sav zbor Izraelov, rekoše Roboamu: ⁴"Tvoj nam je otac nametnuo težak jaram, ti nam sada olakšaj tešku službu svoga oca i teški jaram koji metnu na nas, pa ćemo ti služiti." ⁵On im odgovori: "Za tri dana dođite opet k meni." I narod ode.

⁶Tada se kralj Roboam posavjetova sa starcima koji su služili njegovu ocu Salomonu dok je bio živ i upita ih: "Što savjetujete da odgovorim ovome narodu?" ⁷A oni mu odgovoriše: "Ako udovoljiš tim ljudima, budeš im blagonaklon i odgovoriš im lijepim riječima, oni će ti uvijek biti sluge." ⁸Ali on odbaci savjet što mu ga dadoše starci i posavjetova se s mladićima koji su odrasli s njim i bili mu u službi. ⁹Upita ih: "Što savjetujete da odgovorim ovom narodu koji mi reče: 'Olakšaj jaram što nam ga nametnu tvoj otac!'"

¹⁰Odgovoriše mu mladići koji bijahu s njim odrasli: "Narodu koji ti je rekao 'Tvoj nam je otac nametnuo jaram, a ti nam ga olakšaj', odvrati ovako: 'Moj je mali prst deblji od bedara moga oca! ¹¹Dakle, moj vam je otac nametnuo težak jaram, a ja ću još otežati vaš jaram; moj vas je otac šibao bičevima, a ja ću vas šibati bičevima sa željeznim štipavcima.'"

¹²Trećega dana dođe Jeroboam i sav narod k Roboamu, jer im kralj bijaše naredio: "Vratite se k meni trećega dana." ¹³Kralj im oštro odgovori; odbacivši savjet starijih, ¹⁴odvrati po savjetu mladih: "Moj je otac otežao vaš jaram, a ja ću još dometnuti na nj; moj vas je otac šibao bičevima, a ja ću vas šibati bičevima sa željeznim štipavcima." ¹⁵Kralj, dakle, ne htjede poslušati naroda, jer tako upriliči Bog da se ispuni riječ što je preko Šilonjanina Ahije kaza Nabatovu sinu Jeroboamu.

¹⁶Kad Izraelci vidješe gdje se kralj oglušio, odgovori mu narod:

"Kakav dio mi imamo s Davidom?

Mi nemamo baštine s Jišajevim sinom!

U šatore, Izraele!

Sad se, Davide, brini za svoj dom!"

I sav Izrael ode pod svoje šatore.

¹⁷Roboam zavlada samo nad Izraelovim sinovima koji su živjeli po judejskim gradovima. ¹⁸Potom kralj Roboam posla Adorama, nadstojnika za tlaku, ali ga Izraelci kamenovaše i on umrije; a kralj se Roboam brže-bolje pope na kola te pobježe u Jeruzalem. ¹⁹Tako se Izrael odijelio od doma Davidova sve do danas.

Roboamovo vladanje

11 Došavši u Jeruzalem, skupi sav dom Judin i Benjaminov, sto i osamdeset tisuća vrsnih ratnika, da udare na Izraela i da Roboamu vrate kraljevstvo. ²Ali dođe Jahvina riječ Božjem čovjeku Šemaji:

³"Kaži Salomonovu sinu Roboamu, judejskomu kralju, i svim Izraelcima u Judinu i Benjaminovu plemenu: ⁴Ovako veli Jahve: 'Ne idite se tući s braćom! Neka se svatko vrati svojoj kući, jer je ovo poteklo od mene.'"

I oni poslušашe riječ Jahvinu, vratiše se i ne udariše na Jeroboama.

⁵Roboam, stolujući u Jeruzalemu, poče dizati tvrde gradove po Judeji. ⁶Tako je sagradio Betlehem, Etam, Tekou, ⁷Bet Sur, Sokon, Adulam, ⁸Gat, Maresu, Zif, ⁹Adorajim, Lakiš, Azeku, ¹⁰Soru, Ajalon i Hebron, tvrde gradove u Judinu i Benjaminovu plemenu. ¹¹Utvrdivši gradove, postavi im zapovjednike i dovuče zalihe hrane, ulja i vina; ¹²u svaki pojedini grad stavi štitova i kopalja i utvrdi ih vrlo jako. Tako je on imao Judino i Benjaminovo pleme.

Svećenstvo prelazi k Roboamu

¹³Svećenici i leviti, koji su bili po svem Izraelu, pristupiše k njemu iz svih krajeva. ¹⁴Leviti ostaviše pašnjake i posjed te otiđoše u Judeju i Jeruzalem, jer ih je bio odbacio Jeroboam i njegovi sinovi da ne obavljaju

Druga knjiga Ljetopisa

IV. PRVE OBNOVE U KRALJEVSTVU

svećeničku službu Jahvi, ^{15a} postavio je svećenike za uzvišice, za jarce i za telad koju je napravio. ¹⁶Za njima su iz svih izraelskih plemena dolazili u Jeruzalem da žrtvuju Jahvi, Bogu svojih otaca, oni koji su srcem tražili Jahvu, Boga Izraelova. ¹⁷Tako su utvrdili judejsko kraljevstvo i osokolili Salomonova sina Roboama za tri godine, jer su tri godine živjeli poput Davida i Salomona.

Roboamova nevjera

¹⁸Roboam je sebi uzeo za ženu Mahalatu, kćer Davidova sina Jerimota, i Abihajilu, kćer Jišajeva sina Eliaba, ¹⁹koja mu rodi sinove: Jeuša, Šemarju i Zahama. ²⁰A poslije nje oženio se Abšalomovom kćerju Maakom, koja mu rodi Abiju, Etaja, Zizu i Šelomita. ²¹Roboam je ljubio Abšalomovu kćer Maaku više od svih svojih žena i inoča, iako je uzeo osamnaest žena i šezdeset inoča i rodio dvadeset i osam sinova i šezdeset kćeri. ²²I Roboam postavi Maakina sina Abiju za poglavara i kneza nad njegovom braćom, jer ga je naumio postaviti za kralja. ²³I, mudro radeći, razmjesti sinove po svim judejskim i Benjaminovim krajevima, po svim tvrdim gradovima, davši im hrane izobila i poženiivši ih sa mnogo žena.

¹² Kad je Roboam utvrdio kraljevstvo i ojačao, napustio je Jahvin zakon i on i sav Izrael s njim. ²Ali pete godine Roboamova kraljevanja navali egipatski kralj Šišak na Jeruzalem, koji se bijaše iznevjerio Jahvi. ³Došao je sa tisuću i dvjesta bojnih kola i sa šezdeset tisuća konjanika, a narodu koji je došao s njim iz Egipta - Libijcima, Sukijcima i Etiopljanima - nije bilo broja. ⁴Osvojivši tvrde judejske gradove, dopro je do Jeruzalema. ⁵Tada dođe prorok Šemaja k Roboamu i judejskim knezovima, koji se bijahu skupili u Jeruzalemu bježeći od Šišaka, i reče im: "Ovako veli Jahve: "Vi ste ostavili mene, pa i ja ostavljam vas u ruke Šišaku." ⁶Tada se poniziše izraelski knezovi i kralj i rekoše: "Pravedan je Jahve!" ⁷Kad ih Jahve vidje gdje se poniziše, dođe njegova riječ Šemaji: "Ponizili su se; neću ih uništiti, nego ću im uskoro dati spasenje te se moja srdžba neće oboriti na Jeruzalem preko Šišaka. ⁸Bit će mu

sluge, da vide što znači služiti meni, a što zemaljskim kraljevstvima."

⁹Tako egipatski kralj Šišak navali na Jeruzalem, opljačka blago iz Doma Jahvina i riznicu kraljeva dvora; sve je uzeo; uze i zlatne štitove što ih bijaše napravio Salomon.

¹⁰Namjesto njih kralj Roboam napravi tučane štitove i povjeri ih zapovjednicima straže koja je čuvala vrata kraljevskoga dvora. ¹¹Kad je god kralj išao u Dom Jahvin, stražari su ih uzimali, a poslije ih vraćali u stražaru.

¹²Kad se, dakle, ponizio, odvratio se od njega Jahvin gnjev te ga nije sasvim uništio, jer i u Judeji bijaše dobra. ¹³Potom se kralj Roboam utvrdi u Jeruzalemu i stade kraljevati. Roboamu je bila četrdeset i jedna godina kad se zakraljio, a sedamnaest je godina kraljevao u Jeruzalemu, u gradu koji Jahve izabra između svih izraelskih plemena da ondje postavi Ime svoje. Majka mu se zvala Naama, a bila je Amonka. ¹⁴Činio je zlo, jer nije pregnuo srcem da traži Jahvu. ¹⁵Roboamova prva i posljednja djela - i ratovi koji su se neprestano vodili između Roboama i Jeroboama - zapisani su u povijesti proroka Šemaje i u plemenskom popisu vidioca Adona. ¹⁶Potom Roboam počinu sa svojim ocima i bi sahranjen u Davidovu gradu; na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Abija.

2. ABIJA I VJERNOST ZAKONITOM SVEĆENSTVU

Rat

13 Osamnaeste godine Jeroboamova kraljevanja zakralji se Abija nad Judejom. ²Tri je godine kraljevao u Jeruzalemu. Materi mu je bilo ime Mikaja, Urielova kći iz Gabe. Tada izbi rat između Abije i Jeroboama. ³Abija je izašao u boj s hrabrim ratnicima, sa četiri stotine tisuća izabranih junaka; Jeroboam je svrstao u bojni red protiv njega osam stotina tisuća ljudi, sve biranih junaka.

Druga knjiga Ljetopisa

IV. PRVE OBNOVE U KRALJEVSTVU

Abijin govor

⁴Abija je stao na vrh Semarajimske gore u Efrajimovu gorju i rekao: "Čujte me, Jeroboame i sav Izraele! ⁵Ne znate li da je Jahve, Bog Izraelov, predao Davidu kraljevstvo nad Izraelom zauvijek, njemu i njegovim sinovima, osoljenim savezom? ⁶Ali se podigao Nebatov sin Jeroboam, sluga Davidova sina Salomona, i pobunio se protiv gospodara. ⁷Skupili su se oko njega ljudi praznovi i nevaljalci i stali prkositi Salomonovu sinu Roboamu, koji je bio mlad i strašljiva srca te se nije umio hrabro braniti od njih. ⁸Pa sada mislite da se možete oprijeti Jahvinu kraljevstvu što je u ruci Davidovih sinova jer vas je veliko mnoštvo i imate kod sebe zlatnu telad koju vam je napravio Jeroboam da vam budu bogovi. ⁹Otjerali ste Jahvine svećenike, Aronove sinove i levite, i postavili sebi svećenike kao drugi zemaljski narodi. Tko je god došao s juncem i sa sedam ovnova, postao je svećenik vašim ništavim bogovima. ¹⁰Nama je Bog Jahve, nismo ga ostavili, a svećenici koji služe Jahvi jesu Aronovi sinovi i leviti u svojem poslu. ¹¹Pale Jahvi na kad paljenice svakoga jutra i svake večeri s mirisnim kadom, postavljaju kruhove na čist stol i upaljuju svake večeri zlatan svijećnjak sa svijećama; jer mi držimo naredbu Jahve, svojega Boga, a vi ste ga ostavili. ¹²Zato je, evo, nama na čelu Bog i njegovi svećenici s glasnim trubama da gromko trube protiv vas. Izraelovi sinovi, ne udarajte na Jahvu, Boga svojih otaca, jer nećete imati sreće!"

Bitka

¹³Ali Jeroboam zavede zasjedu da im dođe za leđa; tako su Judejcima bili jedni sprijeda, a zasjeda straga. ¹⁴Kad se Judejci obazreše, a ono, gle, boj im bješe sprijeda i otraga. Tada zavapiše k Jahvi, a svećenici stadoše trubiti u trube. ¹⁵Uto Judejci snažno povikaše, a kad su počeli vikati, Bog razbi Jeroboama i sav Izrael pred Abijom i Judejcima. ¹⁶Izraelovi sinovi pobjegoše pred Judejcima i Bog ih predade njima u ruke. ¹⁷Abija je s narodom učinio velik pokolj među njima te je od Izraela palo

pobijenih pet stotina tisuća izabranih ljudi. ¹⁸Tako su sinovi Izraelovi bili poniženi u to vrijeme, a Judini su sinovi ojačali, jer su se oslonili na Jahvu, Boga svojih otaca.

Abijin svršetak

¹⁹Abija je potjerao Jeroboama i osvojio od njega gradove Betel sa selima, Ješanu sa selima i Efron sa selima. ²⁰Jeroboam se više nije oporavio za Abijina života; Jahve ga je udario tako da je umro. ²¹Abija se utvrdio i uzeo sebi četrnaest žena te je rodio dvadeset i dva sina i šesnaest kćeri. ²²A ostali Abijini doživljaji i njegovi pothvati i besjede zapisani su u tumačenju proroka Adona. ²³Potom Abija počinu kraj svojih otaca. Sahraniše ga u Davidovu gradu; na njegovo se mjesto zakralji sin mu Asa. Za njegovih je dana zemlja bila mirna deset godina.

3. ASA I NJEGOVE BOGOSLUŽNE PREINAKE

Asin mir

14 Asa je činio što je dobro i pravo u očima Jahve, njegova Boga. ²Uklonio je tuđinske žrtvenike i uzvišice, polomio stupove i razbio ašere. ³Naredio je Judejcima da traže Jahvu, Boga svojih otaca, da se drže zakona i zapovijedi. ⁴Uklonio je iz svih judejskih gradova uzvišice i sunčane stupove, a kraljevstvo je bilo mirno za njegova vremena. ⁵Sagradio je tvrde gradove u Judeji, jer je zemlja bila mirna. Nitko se nije zaratio na nj onih godina, jer mu je Jahve dao mir.

⁶Zato je Asa rekao Judejcima: "Da pogradimo ove gradove i da ih opašemo zidom i kulama, vratima i prijevornicama; još je zemlja pred nama naša, jer smo tražili Jahvu, svoga Boga; tražili smo ga, i on nam je dao mir odasvud uokolo!"

Tako su gradili i bili sretni. ⁷Asa je imao vojske trista tisuća ljudi između Judejaca koji su nosili štit i koplje, a od Benjaminova plemena dvjesto i osamdeset tisuća koji su nosili štit i zapinjali luk. Svi su bili hrabri junaci.

Druga knjiga Ljetopisa

IV. PRVE OBNOVE U KRALJEVSTVU

Napad Zerahov

⁸Izašao je na njih Etiopljanin Zerah sa tisuću tisuća vojnika i tri stotine bojnih kola i došao do Mareše. ⁹Asa je izašao preda nj; svrstali su se u bojni red u Sefatskoj dolini kod Mareše.

¹⁰Asa zavapi k Jahvi, Bogu svome: "O Jahve, tebi je ništa pomoći silnome ili nejakome! Pomozi nam, o Jahve, Bože naš, jer se na te oslanjamo i u tvoje smo ime izišli na ovo mnoštvo! Jahve, ti si Bog naš, ne daj snažnu čovjeku protiv sebe!"

¹¹Jahve razbi Etiopljane pred Asom i pred Judejcima te Etiopljani pobjegoše. ¹²Asa ih je s narodom koji bijaše s njim potjerao sve do Gerara. Etiopljani su popadali, tako da nijedan nije ostao živ jer ih je satio Jahve i njegove čete; i one su odnijele vrlo velik plijen.

¹³Osvojile su sve gradove oko Gerara jer je Jahvin strah došao na njih; oplijenile su sve te gradove, jer je u njima bilo mnogo plijena.

¹⁴Poharale su i šatore za stoku i zaplijenile mnoštvo sitne stoke i deva; a onda su se vratile u Jeruzalem.

i Benjaminovo pleme i došljake koji su bili kod njih od Efrajimova, Manašeova i Šimunova plemena, jer ih je mnogo prebjeglo k njemu od Izraelaca kad su vidjeli da je s njim Jahve, njegov Bog. ¹⁰I skupili su se u Jeruzalemu trećega mjeseca petnaeste godine Asina kraljevanja. ¹¹Onoga su dana prinijeli Jahvi žrtve od plijena koji su dognali, sedam stotina goveda i sedam tisuća sitne stoke. ¹²Zavjetovaše se da će tražiti Jahvu, Boga svojih otaca, svim srcem i svom dušom. ¹³A tko god ne bi tražio Jahvu, Izraelova Boga, da se pogubi, bio malen ili velik, čovjek ili žena. ¹⁴Zakleli su se Jahvi iza glasa i uz gromki poklik, uz trube i rogove. ¹⁵Svi su se Judejci radovali zbog te zakletve jer su se iz svega srca zakleli i od sve su ga svoje volje tražili i našli ga. Jahve im je dao mir odasvud uokolo.

Proroštvo Azarjino i obnova

15 Tada duh Božji dođe na Odedova sina Azarju. ²On je izišao pred Asu i rekao mu: "Čujte me, Asa i sve Judino i Benjaminovo pleme! Jahve je s vama jer ste vi s njime; i ako ga budete tražili, naći ćete ga; ako li ga ostavite, i on će ostaviti vas. ³Dugo su Izraelci bili bez pravoga Boga i bez svećenika-učitelja i bez Zakona. ⁴Kad su se u nevolji obratili Jahvi, Bogu Izraelovu, i stali ga tražiti, našli su ga. ⁵U ona vremena nitko nije mogao na miru ni izlaziti ni dolaziti, jer su veliki nemiri vladali među svim zemaljskim stanovnicima. ⁶Udarao je narod na narod, grad na grad, jer ih je Jahve smeo svakojakom nevoljom. ⁷Ali vi budite hrabri i neka vam ne klonu ruke, jer ima nagrada za vaša djela."

⁸Čuvši te riječi i proročku besjedu proroka Odeda, Asa se ohrabri i ukloni idolske gadove iz cijele Judine i Benjaminove zemlje i iz gradova koje je bio osvojio u Efrajimovoj gori. Obnovio je i Jahvin žrtvenik koji je bio pred Jahvinim trijemom. ⁹Onda je skupio sve Judino

Evangelje po Ivanu

V. BLAGDAN SJENICA

V. BLAGDAN SJENICA

Isus ide u Jeruzalem

7 Nakon toga Isus je obilazio po Galileji; nije htio u Judeju jer su Židovi tražili da ga ubiju. ²Bijaše blizu židovski Blagdan sjenica. ³Rekoše mu stoga njegova braća: "Otiđi odavle i pođi u Judeju da i tvoji učenici vide djela što činiš. ⁴Ta tko želi biti javno poznat, ne čini ništa u tajnosti. Ako već činiš sve to, očituj se svijetu." ⁵Jer ni braća njegova nisu vjerovala u njega. ⁶Reče im nato Isus: "Moje vrijeme još nije došlo, a za vas je vrijeme svagda pogodno. ⁷Vas svijet ne može mrziti, ali mene mrzi jer ja svjedočim protiv njega: da su mu djela opaka. ⁸Vi samo uzidite na blagdan. Ja još ne uzlazim na ovaj blagdan jer moje se vrijeme još nije ispunilo." ⁹To im reče i ostade u Galileji.

¹⁰Ali pošto njegova braća uzidoše na blagdan, uzide i on, ne javno, nego potajno. ¹¹A Židovi su ga tražili o blagdanu pitajući: "Gdje je onaj?" ¹²I među mnoštvom o njemu se mnogo šaptalo. Jedni govorahu: "Dobar je!" Drugi pak: "Ne, nego zavodi narod." ¹³Ipak nitko nije otvoreno govorio o njemu zbog straha od Židova.

Isus proglašuje svoje božansko poslanje

¹⁴Usred blagdana uzide Isus u Hram i stade naučavati. ¹⁵Židovi se u čudu pitahu: "Kako ovaj znade Pisma, a nije učio?" ¹⁶Nato im Isus odvrati:

"Moj nauk nije moj,
nego onoga koji me posla.

¹⁷Ako tko hoće vršiti volju njegovu,
prepoznat će da li je taj nauk od Boga
ili ja sam od sebe govorim.

¹⁸Tko sam od sebe govori,
svoju slavu traži,
a tko traži slavu onoga koji ga posla,
taj je istinit
i nema u njemu nepravdnosti.

¹⁹Nije li vam Mojsije dao Zakon?
Pa ipak nitko od vas ne vrši Zakona."

"Zašto tražite da me ubijete?" ²⁰Odgovori mnoštvo: "Zloduha imaš! Tko traži da te ubije?" ²¹Uzvrati im Isus: "Jedno djelo učinih i svi se čudite. ²²Mojsije vam dade obrezanje - ne, ono i nije od Mojsija, nego od otaca - i vi u subotu obrezujete čovjeka. ²³Ako čovjek može primiti obrezanje u subotu da se ne prekrši Mojsijev zakon, zašto se ljutite na mene što sam svega čovjeka ozdravio u subotu? ²⁴Ne sudite po vanjštini, nego sudite sudom pravednim!"

27. tjedan,
133. dan čitanja, utorak, 6. lipnja
2017.

2 Ljet 15,16-20,30
Iv 7,25-53

Druga knjiga Ljetopisa

IV. PRVE OBNOVE U KRALJEVSTVU

Ostala djela Asina

¹⁶I svoju mater Maaku ukloni kralj Asa s vlasti jer je bila načinila gada Ašeri. Asa je sasjekao njezina gada, satio ga i spalio u potoku Kidronu. ¹⁷Ali uzvišice nisu bile uklonjene iz Izraela. Ipak je Asino srce bilo privrženo Jahvi svega njegova života. ¹⁸Unio je u Dom Božji posvećene darove svoga oca i svoje: srebro i zlato i posuđe.

¹⁹Nije bilo rata sve do trideset i pete godine Asina kraljevanja.

16 Trideset i šeste godine Asina kraljevanja navali izraelski kralj Baša na Judeju i stade utvrđivati Ramu da spriječi svako kretanje judejskom kralju Asi. ²Asa tada uze srebra i zlata iz riznice Doma Jahvina i kraljevskoga dvora i posla aramejskome kralju Ben-Hadadu, koji je stolovao u Damasku, i poruči mu: ³"Neka bude savez između mene i tebe i između moga i tvoga oca; evo, šaljem ti na dar srebra i zlata, hajde, raskini savez s izraelskim kraljem Bašom da bi otišao od mene."

⁴Ben-Hadad poslušao kralja Asu i posla svoje vojskovođe na izraelske gradove te oni pokoriše Ijon, Dan, Abel Majinu i sve Naftalijeve gradove-skladišta. ⁵A kada to Baša dozna, presta utvrđivati Ramu i obustavi posao. ⁶Tada kralj Asa sazva sve Judejce i oni odnesoše kamenje i drvo kojima je Baša utvrđivao Ramu, pa time utvrdiše Gebu i Mispu.

⁷U to vrijeme dođe vidjelac Hanani k judejskom kralju Asi i reče mu: "Budući da si se oslonio na aramejskoga kralja, a nisi se oslonio na Jahvu, Boga svoga, vojska aramejskoga kralja izmakla ti je iz ruke. ⁸Nisu li Etiopljani i Libijci imali silne čete sa vrlo mnogo bojnih kola i konjanika? Pa kad si se oslonio na Jahvu, predao ti ih je u ruke. ⁹Jer Jahve svojim očima gleda po svoj zemlji da bi se ohrabрили oni kojima je srce iskreno prema njemu. Ludo si u tome radio, zato će se od sada dizati ratovi na te." ¹⁰Tada se Asa razgnjevi na vidioca i baci ga u tamnicu, jer se razjario na nj. U to je vrijeme Asa potlačio i neke iz naroda.

Asin svršetak

¹¹I eto, Asina djela, od prvoga do posljednjeg, zapisana su u Knjizi o judejskim i izraelskim kraljevima. ¹²Razbolio se trideset i devete godine kraljevanja, od nogu, te mu se bolest veoma pogoršala, ali ni u bolesti nije tražio Jahvu nego liječnike. ¹³Tako Asa počinu sa svojim ocima i umrije četrdeset i prve godine svoga kraljevanja. ¹⁴Sahranili su ga u grobnici koju bijaše iskopao sebi u Davidovu gradu i položili ga na odar što ga bijaše napunio miomirisima i mastima, zgotovljenima mastilačkom vještinom, i spalili mu ih vrlo mnogo.

4. JOŠAFAT I NJEGOVA UPRAVA

Jošafatova moć

17 Onda se na njegovo mjesto zakralji sin mu Jošafat; on pokaza svoju silu protiv Izraela. ²Razmjestio je vojsku po svim utvrđenim judejskim gradovima i postavio namjesnike po judejskoj zemlji i po Efrajimovim gradovima, koje bijaše zauzeo otac mu Asa.

Njegova briga za Zakon

³Jahve je bio s Jošafatom jer je hodio pravim putovima svoga oca Davida i nije tražio baala. ⁴Tražio je Boga svojih otaca i hodio po njegovim zapovijedima, ne čineći kao Izraelovi sinovi. ⁵Zato je Jahve utvrdio kraljevstvo u njegovoj ruci, pa su svi Judejci davali Jošafatu danak, tako da je stekao veliko bogatstvo i slavu. ⁶Njegovo se srce hrabrilo na Jahvinim putovima, pa je uklonio još i uzvišice i ašere iz Judeje.

⁷Treće godine kraljevanja posla knezove Ben-Hajila, Obadju, Zahariju, Netanela i Miheja da uče po judejskim gradovima. ⁸I s njima levite: Šemaju, Netaniju, Zebadju, Asahela, Šemiramota, Jonatana, Adoniju, Tobiju i Tob Adoniju; a s njima svećenike Elišamu i Jorama. ⁹Poučavali su po Judeji noseći sa sobom Knjigu Zakona Jahvina i obilazili sve judejske gradove učeći narod. ¹⁰Jahvin je strah spopao sva zemaljska kraljevstva oko Judeje, tako da nisu smjela

Druga knjiga Ljetopisa

IV. PRVE OBNOVE U KRALJEVSTVU

zaratiti na Jošafata. ¹¹Sami su mu neki Filistejci donosili darove i novčani danak, a Arapi mu dogonili sitnu stoku: po sedam tisuća i sedam stotina ovnova te sedam tisuća i sedam stotina jaraca. ¹²Tako je Jošafat sve više napredovao dok ne postade vrlo velik. Sazidao je u Judeji kule i gradove-skladišta.

Vojska

¹³Imao je mnogo zaliha u judejskim gradovima, a hrabrih junaka u Jeruzalemu. ¹⁴Evo njihova popisa po obiteljima: od Judina plemena tisućnici: vojvoda Adna i s njim trista tisuća hrabrih junaka; ¹⁵do njega vojvoda Johanan i s njim dvjesta i osamdeset tisuća; ¹⁶za njim Zikrijevi sin Amasja, koji se spremno stavio u Jahvinu službu, a s njim dvjesta tisuća hrabrih junaka.

¹⁷Od Benjaminova plemena: hrabri junak Eliada i s njim dvjesta tisuća ljudi naoružanih lukom i štitom; ¹⁸za njim Jehozabad i s njim sto i osamdeset tisuća pripravnih za boj.

¹⁹To su oni koji su služili kralju, ne brojeći one što ih je kralj namjestio u tvrdim gradovima po svojoj Judeji.

Savez s Ahabom i proroci

18 Jošafat je stekao veliko bogatstvo i slavu te se sprijateljio s Ahabom. ²Poslije nekoliko godina došao je k Ahabu u Samariju. Ahab nakla mnogo sitne stoke i goveda njemu i ljudima što su bili s njim i nagovaraše ga da pođe na Ramot Gilead. ³Izraelski kralj Ahab upita judejskoga kralja Jošafata: "Hoćeš li poći sa mnom na Ramot Gilead?" On odgovori: "Ja sam kao i ti, moj je narod kao i tvoj; s tobom ćemo u rat."

⁴Jošafat još reče kralju izraelskom: "De, posavjetuj se prije s Jahvom!" ⁵Tada kralj izraelski sakupi proroke, njih četiri stotine, i upita ih: "Hoćemo li zavojštititi na Ramot Gilead ili da se okanim toga?" Oni odgovoriše: "Idi, jer će ga Bog predati kralju u ruke." ⁶Ali Jošafat upita: "Ima li ovdje još koji prorok Jahvin da i njega upitamo?" ⁷Kralj izraelski odgovori Jošafatu: "Ima još jedan čovjek preko koga bismo mogli upitati Jahvu, ali ga mrzim jer mi

ne proriče dobra nego uvijek samo zlo; to je Mihej, sin Jimlin." Jošafat reče: "Neka kralj ne govori tako!" ⁸Tada kralj izraelski dozva jednoga dvoranina i reče mu: "Brže dovedi Jimlina sina Miheja!"

⁹Izraelski kralj i judejski kralj Jošafat sjedili su svaki na svojem prijestolju, u svečanim haljinama, na gumnu pred Samarijskim vratima, a proroci proricali pred njima. ¹⁰Kanaanin sin Sidkija napravi sebi željezne rogove i reče: "Ovako veli Jahve: njima ćeš bosti Aramejce dokle ih god ne zatreš." ¹¹Tako su i svi drugi proroci proricali govoreći: "Idi na Ramot Gilead, uspjet ćeš: Jahve će ga predati kralju u ruke."

¹²Glasnik koji bijaše otišao da zove Miheja reče mu: "Evo, svi proroci složno proriču dobro kralju. Govori i ti kao jedan od njih i proreci uspjuh!" ¹³Ali Mihej odvrati: "Živoga mi Jahve, govorit ću ono što mi Bog kaže!"

¹⁴Kad dođe pred kralja, upita ga kralj: "Miheju, da pođem u rat na Ramot Gilead ili da se okanim toga?" On odgovori: "Idite i uspjet ćete, jer će vam se predati u ruke!" ¹⁵Na to mu kralj reče: "Koliko ću te puta zaklinjati da mi kažeš samo istinu u Jahvino ime?" ¹⁶Tada Mihej odgovori:

"Sav Izrael vidim rasut po gorama kao stado bez pastira.

I Jahve veli: 'Nemaju više gospodara, neka se u miru kući vrate!'"

¹⁷Tada izraelski kralj reče Jošafatu:

"Nisam li ti rekao da mi neće proreći dobro nego zlo?"

¹⁸A Mihej reče:

"Zato čujte riječ Jahvinu. Vidio sam Jahvu gdje sjedi na prijestolju, a sva mu vojska nebeska stajaše zdesna i slijeva. ¹⁹Jahve upita: 'Tko će zavesti izraelskoga kralja Ahaba da otiđe i padne u Ramot Gileadu?' Jedan reče ovo, drugi ono. ²⁰Tada uđe jedan duh, stade pred Jahvu i reče: 'Ja ću ga zavesti!' Jahve ga upita: 'Kako?' ²¹On odvrati: 'Izaći ću i bit ću lažljiv duh u ustima svih njegovih proroka.' Jahve mu reče: 'Ti ćeš ga zavesti. I uspjet ćeš. Idi i učini tako!' ²²Tako je, evo, Jahve stavio lažljiva duha u usta tvojim prorocima; ali ti Jahve navješćuje zlo."

Druga knjiga Ljetopisa

IV. PRVE OBNOVE U KRALJEVSTVU

²³Tada pristupi Kenaanin sin Sidkija i udari Miheja po obrazu pitajući: "Zar je Jahvin duh mene napustio da bi govorio s tobom?" ²⁴Mihej odvratil: "Vidjet ćeš onoga dana kad budeš bježao iz sobe u sobu da se sakriješ." ²⁵Tada izraelski kralj naredi: "Uhvatite Miheja i odvedite ga gradskom zapovjedniku Amonu i kraljeviću Joašu. ²⁶Recite im: 'Ovako veli kralj: Bacite ovoga u tamnicu i držite ga na suhu kruhu i vodi dok se sretno ne vratim.'" ²⁷Mihej reče: "Ako se doista sretno vratiš, onda nije Jahve govorio iz mene!" i nadoda: "Čujte, svi puci!"

²⁸Izraelski kralj i judejski kralj Jošafat krenuše na Ramot Gilead. ²⁹Izraelski kralj reče Jošafatu: "Ja ću se prebući i onda ući u boj, a ti ostani u svojoj odjeći!" Prebuče se tada izraelski kralj i oni krenuše u boj. ³⁰Aramejski kralj naredi zapovjednicima bojnih kola: "Ne udarajte ni na maloga ni na velikoga nego jedino na izraelskoga kralja!" ³¹Kad zapovjednici bojnih kola ugledaše Jošafata, rekoše: "To je izraelski kralj!" I krenuše na nj da udare. Ali Jošafat povika za pomoć te mu Jahve pomože i odvratil ih od njega. ³²Kad zapovjednici bojnih kola vidješe da to nije izraelski kralj, okrenuše se od njega.

³³Jedan nasumce odape i ustrijeli izraelskoga kralja između nabora na pojasu i oklopa. Kralj reče vozaču: "Potegni uzdu i izvedi me iz boja jer sam ranjen." ³⁴Boj je onoga dana bio sve žešći, ali se izraelski kralj držao uspravno na bojnim kolima prema Aramejcima sve do večeri. Umro je o zalasku sunca.

19 Kad se judejski kralj Jošafat sretno vrati kući u Jeruzalem, ²izide preda nj Hananijev sin vidjelac Jehu i reče kralju Jošafatu: "Zar da pomažeš bezbožniku i da ljubiš Jahvine mrzitelje? Zato i udara na te srdžba Jahvina. ³Ipak se našlo nešto dobro u tebe: uklonio si ašere iz zemlje i pregnuo svim srcem da tražiš Jahvu!"

Promicanje jahvizma

⁴Od tada je Jošafat živio u Jeruzalemu, opet zalazio među narod od Beer Šebe do

Efrajimske gore i obraćao ga Jahvi, Bogu njegovih otaca. ⁵Postavi suce u zemlji u svim tvrdim judejskim gradovima, u svakome gradu. ⁶I reče im: "Gledajte što radite, jer ne sudite u ime čovjeka nego u ime Jahve. On je s vama dok sudite. ⁷Sada, dakle, neka bude Jahvin strah nad vama; pazite i savjesno radite, jer u Jahve, Boga našega, nema nepravde ni osobne pristranosti, niti on prima mita."

⁸Jošafat postavi levite, svećenike i poglavare izraelskih obitelji u Jeruzalemu da izriču Jahvine sudove i da presuđuju u sporovima. Oni su živjeli u Jeruzalemu ⁹i on im dade naputke: "Radite u Jahvinu strahu vjerno i iskrena srca. ¹⁰Kakav god spor izide pred vas od vaše braće što žive u gradovima: bilo da su posrijedi krvna osveta, Zakon, zapovijedi, uredbe ili običaji, valja sve da im rastumačite, kako ne bi sagriješili Jahvi i kako se njegova srdžba ne bi oborila na vas i na vašu braću. Tako radite pa nećete sagriješiti. ¹¹I evo, svećenički će poglavar Amarja biti nad vama u svim Jahvinim poslovima, a Jišmaelov sin Zebadja, nadstojnik Judina doma, u svim kraljevskim poslovima. Leviti će vam služiti kao pisari. Budite jaki, i na posao! Jahve će biti s onim tko je dobar."

Vjera i sveto pjevanje u edomskom ratu

20 Poslije toga Moabovi i Amonovi sinovi, a s njima i neki od Meunjana, zaratiše na Jošafata. ²Ali Jošafat dobi ovu vijest: "Dolazi na te veliko mnoštvo s one strane mora, iz Edoma; i eno ga u Haseson Tamaru, to jest u En Gediju."

³Jošafat se uplaši i stade tražiti Jahvu te oglasi post po svoj Judeji. ⁴Skupili se Judejci da traže Jahvu: dolazili iz svih judejskih gradova da ga traže. ⁵Tada Jošafat ustade u judejskom zboru u Jeruzalemu, u Domu Jahvinu, pred novim predvorjem ⁶i reče:

"Jahve, Bože otaca naših, ti si Bog na nebu i vladlaš nad svim krivobožackim kraljevstvima. U tvojoj je ruci takva sila i jakost da se nitko ne može održati pred tobom. ⁷Ti si, o Bože naš, istjerao stanovnike ove zemlje pred svojim izraelskim narodom i dao je zasvagda potomstvu svoga prijatelja Abrahama; ⁸i

Druga knjiga Ljetopisa

IV. PRVE OBNOVE U KRALJEVSTVU

nastanili su se u njoj i sagradili u njoj Svetište tvojem Imenu govoreći: 'Kad navali na nas kakvo zlo, osvetni mač ili kuga, ili glad, te kad stanemo pred ovim Domom i pred tobom, jer je tvoje Ime u ovom Domu, i zavapimo k tebi iz svoje nevolje, usliši nas i spasi.'

¹⁰Sada, evo, Amonovi i Moabovi sinovi, i oni iz Seirske gore, preko kojih nisi dao Izraelu da prođe kad je dolazio iz zemlje egipatske, nego ih je obišao i nije ih zatro - ¹¹sada, dakle, oni nama uzvraćaju zlom, došavši da nas otjeraju s baštine koju si nam ti dao. ¹²O Bože naš, zar im nećeš suditi? Jer u nas nema sile prema tome velikom mnoštvu koje dolazi na nas niti mi znamo što da radimo, nego su nam oči uprte u te."

¹³Svi su Judejci stajali pred Jahvom, s malom djecom, sa ženama i sinovima. ¹⁴Tada siđe Jahvin duh usred zbora na Jahaziela, sina Zaharije, sina Benaje, sina Jeiela, sina Matanijina - levita od Asafovih sinova. ¹⁵On reče: "Pozorno slušajte, svi Judejci, Jeruzalemci i ti, kralju Jošafate! Ovako vam govori Jahve: 'Ne bojte se i ne plašite se toga velikog mnoštva, jer ovo nije vaš rat, nego Božji. ¹⁶Sutra siđite na njih; oni će se penjati uz Hasiški uspon, a vi ćete ih sresti nakraj doline prema Jeruelskoj pustinji. ¹⁷Ne treba da se bijete; postavite se, stojte pa gledajte kako će vam pomoći Jahve. Oj Judo i Jeruzaleme, ne bojte se i ne plašite se; sutra iziđite pred njih, i Jahve će biti s vama!'"

¹⁸Tada Jošafat pade ničice na zemlju i svi Judejci i Jeruzalemci padoše pred Jahvom da mu se poklone. ¹⁹Potom leviti od Kehatovih sinova i od Korahovih sinova ustadoše i počеше hvaliti na sav glas Jahvu, Boga Izraelova.

²⁰Uranivši ujutro, krenuše prema pustinji Tekoi; kad su izlazili, stade Jošafat i reče: "Čujte me, oj Judejci i Jeruzalemci, pouzdajte se u Jahvu svoga Boga i održat ćete se; pouzdajte se u njegove proroke i budite sretni!" ²¹Potom se posavjetova s narodom i postavi Jahvine pjevače i hvalitelje koji će u svetom ruhu ići pred naoružanim četama i pjevati: "Slavite Jahvu jer je vječna ljubav njegova!" ²²Kad počеше klicati i pjevati pjesmu

pohvalnicu, Jahve podiže zasjedu na Amonce, Moapce i na one iz Seirske gore koji su došli na Judu te biše razbijeni. ²³Jer su Amonovi sinovi i Moapci ustali na one iz Seirske gore da ih zatro i unište; a kad su svršili s onima iz Seira, stadoše udarati jedan na drugoga te se poklaše.

²⁴Kad Judejci dođoše do stražare prema pustinji i obazreše se na mnoštvo, a ono gle, mrtva tjelesa leže po zemlji; nitko se nije spasio. ²⁵Tada dođe Jošafat s narodom da pokupi plijen i nađoše ga mnogo: svakoga blaga, odjeće i dragocjenih predmeta; naplijenili su toliko da više nisu mogli nositi; tri su dana pljačkali plijen jer ga je bilo mnogo. ²⁶Četvrti se dan sakupiše u Dolini blagoslova: ondje su hvalili Jahvu, pa se zato ono mjesto prozvalo Emek Beraka, Dolina blagoslova, do danas. ²⁷Potom se okrenuše svi Judejci i Jeruzalemci, s Jošafatom na čelu, da se vrate u Jeruzalem u veselju, jer ih je Jahve razveselio nad njihovim neprijateljima. ²⁸Došli su u Jeruzalem s harfama, citrama i trubama u Dom Jahvin. ²⁹A strah Božji ušao je u sva zemaljska kraljevstva kad su čula da je Jahve zavojštio na Izraelove neprijatelje. ³⁰Tako je počinulo Jošafatovo kraljevstvo, jer mu je Bog dao mir odasvud uokolo.

Evangelje po Ivanu

V. BLAGDAN SJENICA

Rasprave o Isusovu podrijetlu

²⁵Rekoše tada neki Jeruzalemci: "Nije li to onaj koga traže da ga ubiju? ²⁶A evo, posve otvoreno govori i ništa mu ne kažu. Da nisu možda i glavari doista upoznali da je on Krist? ²⁷Ali za njega znamo odakle je, a kad Krist dođe, nitko neće znati odakle je!"

²⁸Nato Isus, koji je učio u Hramu, povika:

"Da! Poznajete me
i znate odakle sam!

A ipak ja nisam došao sam od sebe:

postoji jedan istiniti koji me posla.

Njega vi ne znate.

²⁹Ja ga znadem

jer sam od njega
i on me poslao."

Isus navješćuje svoj odlazak

³⁰Židovi su otad vrebali da ga uhvate. Ipak nitko ne stavi na nj ruke jer još nije bio došao njegov čas. ³¹A mnogi iz mnoštva povjeroše u nj te govorahu: "Zar će Krist, kada dođe, činiti više znamenja nego što ih ovaj učini?"

³²Dočuli farizeji da se to u mnoštvu o njemu šapće. Stoga glavari svećenički i farizeji poslaše stražare da ga uhvate.

³³Tada Isus reče:

"Još sam malo vremena s vama
i odlazim onomu koji me posla.

³⁴Tražit ćete me

i nećete me naći;

gdje sam ja,

vi ne možete doći."

³⁵Rekoše nato Židovi među sobom: "Kamo to ovaj kani da ga mi nećemo naći? Da ne kani poći raseljenima među Grcima i naučavati Grke? ³⁶Što li znači besjeda koju reče:

'Tražit ćete me

i nećete me naći;

gdje sam ja,

vi ne možete doći?'"

Obećanje Duha Svetoga

³⁷U posljednji, veliki dan blagdana Isus stade i povika:

"Ako je tko žedan, neka dođe k meni!

Neka pije ³⁸koji vjeruje u mene!

Kao što reče Pismo: 'Rijeke će žive vode poteći iz njegove utrobe!'" ³⁹To reče o Duhu kojega su imali primiti oni što vjeruju u njega. Tada doista ne bijaše još došao Duh jer Isus nije bio proslavljen.

Ponovne rasprave o Kristovu podrijetlu

⁴⁰Kad su neki iz naroda čuli te riječi, govorahu: "Ovo je uistinu Prorok." ⁴¹Drugi govorahu: "Ovo je Krist." A bilo ih je i koji su pitali: "Pa zar Krist dolazi iz Galileje? ⁴²Ne kaže li Pismo da Krist dolazi iz potomstva Davidova, i to iz Betlehema, mjesta gdje bijaše David?"

⁴³Tako je u narodu nastala podvojenost zbog njega. ⁴⁴Neki ga čak htjedoše uhvatiti, ali nitko ne stavi na nj ruke.

⁴⁵Dođoše dakle stražari glavarima svećeničkim i farizejima, a ovi im rekoše: "Zašto ga ne dovedoste?" ⁴⁶Stražari odgovore: "Nikada nitko nije ovako govorio." ⁴⁷Nato će im farizeji: "Zar ste se i vi dali zavesti? ⁴⁸Je li itko od glavara ili farizeja povjеровao u njega? ⁴⁹Ali ta svjetina koja ne pozna Zakona - to je prokletto!" ⁵⁰Kaže im Nikodem - onaj koji ono prije dođe k Isusu, a bijaše jedan od njih: ⁵¹"Zar naš Zakon sudi čovjeku ako ga prije ne sasluša i ne dozna što čini?" ⁵²Odgovoriše mu: "Da nisi i ti iz Galileje? Istraži pa ćeš vidjeti da iz Galileje ne ustaje prorok." ⁵³I otiđoše svaki svojoj kući.

27. tjedan,
134. dan čitanja, srijeda, 7. lipnja
2017.

2 Ljet 20,31-25,10
Iv 8,1-20

Druga knjiga Ljetopisa

IV. PRVE OBNOVE U KRALJEVSTVU

Jošafatov svršetak

³¹Jošafat je kraljevaio nad Judejcima. Bilo mu je trideset i pet godina kad se zakraljio; kraljevaio je dvadeset i pet godina u Jeruzalemu; mati mu se zvala Azuba, a bila je kći Šilhijeva. ³²Išao je putem oca Ase ne skrećući s njega nego čineći što je pravo u Jahvinim očima. ³³Samo, uzvišice nisu bile uklonjene, jer narod još nije bio upravio svoje srce Bogu otaca. ³⁴Ostala Jošafatova djela, od prvih do posljednjih, zapisana su u povijesti Hananijeva sina Jehua i uvrštena su u Knjigu o izraelskim kraljevima.

³⁵Poslije toga udružio se judejski kralj Jošafat s izraelskim kraljem Ahazjom, koji je bezbožno radio. ³⁶Udružio se s njim zato da naprave lađe i da odu u Taršiš; napravili su lađe u Esjon Geberu. ³⁷Dodavahuov sin Eliezer iz Mareše preokao je protiv Jošafata: "Budući da si se udružio s Ahazjom, Jahve će razoriti tvoja djela." Lađe su se razbile i nisu mogle otploviti u Taršiš.

21 Jošafat počinu kraj svojih otaca i bi sahranjen uz njih u Davidovu gradu. Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Joram.

5. BEZBOŽNOST I NEVOLJE POD JORAMOM, AHAZJOM, ATALIJOM I JOAŠEM

Joramov nastup i zločin

²Joram je imao šestoricu braće, Jošafatovih sinova: Azarju, Jehiela, Zahariju, Azarju, Mihaela i Šefatju. Svi su oni bili sinovi izraelskog kralja Jošafata. ³Otac im je dao mnoge darove u srebru, zlatu i dragocjenostima, s utvrđenim gradovima u Judi; kraljevstvo je dao Joramu jer je bio prvenac. ⁴Stupivši na očevo prijestolje i utvrdiv se, Joram pobi svu braću mačem, pa i neke izraelske knezove. ⁵Joramu su bile trideset i dvije godine kad se zakraljio, a kraljevaio je osam godina u Jeruzalemu. ⁶Živio je poput izraelskih kraljeva, kao i dom Ahabov, jer mu je kći Ahabova bila žena; radio je što je zlo u Jahvinim očima. ⁷Ipak Jahve ne htjede razoriti kuće Davidu zbog Saveza što ga sklopi s njim

i zato što mu obeća da će dati svjetiljku njemu i njegovim sinovima zauvijek.

Kazne

⁸U njegovo se vrijeme Edomci odmetnuše ispod judejske vlasti i postaviše sebi kralja. ⁹Zato Joram pođe sa svojim vojskovođama i sa svim bojnim kolima. Diže se noću i pobi Edomce koji bijahu opkolili njega i zapovjednike bojnih kola. ¹⁰Ipak su se Edomci oslobodili ispod judejske vlasti sve do danas. U isto se doba odmetnu i Libna da ne bude pod njegovom vlašću, jer je on ostavio Jahvu, Boga svojih otaca. ¹¹Još je i uzvišice napravio po judejskim gorama, naveo na blud Jeruzalemce i zaveo Judejce.

¹²Tada mu od proroka Ilije stiže pismo: "Ovako veli Jahve, Bog tvoga oca Davida: 'Kako nisi išao putovima oca Jošafata, ni putovima judejskoga kralja Ase, ¹³nego si išao putovima izraelskih kraljeva i naveo na blud Judejce i Jeruzalemce, kao što je učinio dom Ahabov, a uz to si poubijao vlastitu braću, svoju obitelj, koji bjehu bolji od tebe: ¹⁴evo, Jahve će svaliti veliku nesreću na tvoj narod, na tvoje sinove, tvoje žene, na sve tvoje imanje. ¹⁵Oboljet ćeš od mnogih bolesti: od bolesti u crijevima, tako da će ti crijeva izaći od bolesti koja će trajati dane i dane.'"

¹⁶Jahve podiže na Jorama srdžbu Filistejaca i Arapa koji žive kraj Etiopljana. ¹⁷Oni napadoše Judeju i osvojiše je, porobiše sve blago što se našlo u kraljevu dvoru, pa i njegove sinove i njegove žene, tako da nije ostao nitko, osim najmlađega sina, Joahaza. ¹⁸Poslije svega toga udari ga Jahve neizlječivom crijevnom bolešću. ¹⁹Ona je trajala dane i dane, a kad su se navršile dvije godine, izašla su mu crijeva s bolešću te je umro u strašnim mukama. Narod mu nije priredio mirisna paljenja, kao što je palio njegovim ocima.

²⁰Bile su mu trideset i dvije godine kad se zakraljio, a osam je godina kraljevaio u Jeruzalemu. Preminuo je, a nitko nije požalio za njim; i sahraniše ga u Davidovu gradu, ali ne u kraljevskoj grobnici.

Druga knjiga Ljetopisa

IV. PRVE OBNOVE U KRALJEVSTVU

Ahazjina vladavina

22 Jeruzalemljanci zakraljiše na njegovo mjesto najmlađeg mu sina, Ahazju, jer sve starije bijaše poubijala četa koja je s Arapima navalila na tabor; tako se zakraljio Ahazja, sin judejskoga kralja Jorama. ²Bile su mu četrdeset i dvije godine kad se zakraljio. Kraljevaio je jednu godinu u Jeruzalemu. Materi mu je bilo ime Atalija, Omrijeva kći. ³I on je išao putovima doma Ahabova, jer ga mati zlo svjetovaše. ⁴Činio je što je zlo u Jahvinim očima, kao dom Ahabov, jer mu baš oni bijahu savjetnici poslije očeve smrti, na njegovu propast. ⁵Po njihovu je savjetu pošao s Joramom, sinom izraelskoga kralja Ahaba, u boj na aramejskoga kralja Hazaela u Ramot Gilead. Ali su Aramejci porazili Jorama. ⁶On se vratio da se liječi u Jizreelu od rana što mu ih zadadoše u Rami kad se borio s aramejskim kraljem Hazaelom.

Joramov sin Ahazja, judejski kralj, sišao je u Jizreel da posjeti Ahabova sina Jorama jer se Joram razbolio. ⁷Ali Bog učini da taj posjet Joramu bude na propast Ahazji. Došavši, izišao je s Joramom na Nimšijeva sina Jehua, koga je Jahve pomazao da iskorijeni Ahabovu kuću. ⁸Dok je izvršavao osvetu nad Ahabovom kućom, Jehu zateče judejske knezove i sinove Ahazjine braće koji su posluživali Ahazju i pobi ih, ⁹a onda krenu u potragu za Ahazjom. Uхватili su ga dok se krio u Samariji, doveli ga k Jehuu, koji ga smaknu. Ukopali su ga, jer su rekli: "Sin je onoga Jošafata koji je tražio Jahvu svim srcem."

Atalijin zločin

Tako ne ostade nitko od Ahazjine kuće koji bi imao snage da bude kralj. ¹⁰Zato Ahazjina mati Atalija, vidjevši gdje joj sin poginu, ustade i posmica sav kraljevski rod Judina plemena. ¹¹Ali kraljeva kći Jošeba uze Ahazjina sina Joaša; ukravši ga između kraljevih sinova koje su ubijali, metnu ga s dojiljom u ložnicu. Tako ga je Jošeba, kći kralja Jorama, žena svećenika Jojade, sakrila od Atalije, jer je bila Ahazjina sestra, te nije bio pogubljen. ¹²Bio je sakriven s njima u Domu Božjem šest godina, sve dok je zemljom vladala Atalija.

Svećenstvo protiv Atalije

23 Sedme se godine Jojada ojučinači i počeo tražiti satnike: Jerohamova sina Azarju, Johananova sina Jišmaela, Obedova sina Azarju, Adajina sina Maaseju, Zikrijeva sina Elišafata, i sklopi s njima savez. ²Počeo obilaziti po Judeji i skupiše levite iz svih judejskih gradova i obiteljske glavare u Izraelu te dođoše u Jeruzalem. ³Sav zbor sklopi savez s kraljem u Domu Božjem. Jojada im reče: "Gle, kraljev će sin kraljevati kao što je obećao Jahve za Davidove sinove. ⁴Evo što valja da učinite: trećina vas koji subotom ulazite u službu, i svećenici i leviti, neka budu vratari na pragovima; ⁵trećina neka bude u kraljevskom dvoru, trećina na Jesodskim vratima, sav narod u predvorjima Doma Jahvina. ⁶Nitko neka ne ulazi u Dom Jahvin, osim svećenika i levita koji poslužuju; oni neka ulaze jer su posvećeni. Sav narod neka se drži Jahvine naredbe. ⁷Leviti neka okruže kralja, svaki s oružjem u ruci, i tko god pokuša ući u Dom neka bude pogubljen. Budite uz kralja kamo god pođe ili izađe."

⁸Leviti i sav judejski narod učinili su sve onako kako je naredio svećenik Jojada. Svaki je uzeo svoje ljude koji subotom ulaze u službu s onima koji subotom izlaze. Jer svećenik Jojada nije otpustio redova. ⁹Svećenik Jojada dade satnicima koplja, štitove i oklope kralja Davida što su bili u Božjemu Domu. ¹⁰Postavio je sav narod, svakoga s kopljem u ruci, od južne do sjeverne strane Doma, prema žrtveniku i prema Domu oko kralja unaokolo. ¹¹Tada izvedoše kraljeva sina, staviše mu krunu na glavu, dadoše mu Svjedočanstvo i pomazaše ga za kralja. Tada Jojada i njegovi sinovi povikaše: "Živio kralj!"

¹²Kad Atalija ču viku naroda koji se skupio i hvalio kralja, dođe k narodu u Jahvin Dom. ¹³Pogleda bolje, kad gle, kralj stoji na svojem mjestu na ulazu, a pred kraljem zapovjednici i svirači; sav puk kliče od radosti i trubi u trube, pjevači pjevaju uz glazbala i predvode hvalospjeve. Tad Atalija razdrije haljine i povika: "Izdaja, izdaja!" ¹⁴Svećenik Jojada naredi satnicima i vojnim zapovjednicima:

Druga knjiga Ljetopisa

IV. PRVE OBNOVE U KRALJEVSTVU

"Izvedite je kroz redove napolje i tko krene za njom pogubite ga mačem!" Još je svećenik dodao: "Nemojte je smaknuti u Jahvinu Domu!" ¹⁵Staviše ruke na nju i kad je kroz Konjska vrata stigla do kraljevskoga dvora, ondje je pogubiše.

Jojadina obnova

¹⁶Tada Jojada sklopi savez između Jahve, naroda i kralja da narod bude Jahvin. ¹⁷Potom sav narod otiđe u Baalov hram, razori ga skupa sa žrtvenicima i polomi likove; Baalova svećenika Matana ubiše pred žrtvenicima.

¹⁸Zatim Jojada postavi straže kod Jahvina Doma pod nadzorom svećenika i levita, koje David bijaše porazdijelio za službu u Jahvinu Domu da bi Jahvi prinosili paljenice, kao što je pisano u Mojsijevu Zakonu, s veseljem i s pjesmama, kako uredi David. ¹⁹Postavio je i vratare na vratima Jahvina Doma da ne bi ulazio čovjek nečist od bilo čega. ²⁰Uzevši satnike, odličnike i uglednike u narodu i sav puk, izveo je kralja iz Jahvina Doma, a onda su ušli kroz gornja vrata u kraljevski dvor i posadili kralja na kraljevsko prijestolje. ²¹Sav se puk veselio, a grad se umirio, jer su Ataliju ubili mačem.

Joaš obnavlja Hram

24 Joašu je bilo sedam godina kad se zakraljio, a kraljevaio je četrdeset godina u Jeruzalemu. Materi mu je bilo ime Sibja iz Beer Šebe. ²Joaš je činio što je pravo u Jahvinim očima dok je bio živ svećenik Jojada. ³Jojada ga je oženio dvjema ženama i on je s njima imao sinova i kćeri. ⁴Poslije toga nakanio je u srcu obnoviti Jahvin Dom.

⁵Skupivši svećenike i levite, reče im: "Zađite po judejskim gradovima i kupite od svih Izraelaca novaca da se obnovi Dom vašega Boga, od godine do godine, a vi pohitite s tim poslom." Ali se levitima nije htjelo. ⁶Zato kralj pozva poglavara Jojadu i reče mu: "Zašto ne tražiš od levita da donose iz Judeje i iz Jeruzalema porez koji je odredio Jahvin sluga Mojsije i Izraelov zbor za Šator svjedočanstva? ⁷Atalija i njeni sinovi bijahu

poharali Božji Dom, i sve stvari što su bile posvećene Jahvinu Domu upotrijebili su za baale."

⁸Potom kralj zapovjedi da se napravi kovčeg i stavi izvana na vrata Jahvina Doma. ⁹Oglašiše po Judi i Jeruzalemu da se donosi Jahvi porez što ga bijaše odredio Božji sluga Mojsije Izraelu u pustinji. ¹⁰Obradovaše se svi knezovi i sav narod i počеше donositi i bacati u kovčeg dok se nije napunio.

¹¹Leviti bi donosili kovčeg kraljevskom nadgledništvu, i kad bi se vidjelo da ima mnogo novaca, dolazio je kraljev tajnik i povjerenik svećeničkog poglavara te bi ispraznili kovčeg. Onda su ga opet odnosili i stavljali na njegovo mjesto. Tako su činili svaki dan i sabrali mnogo novca. ¹²Onda su ga kralj i Jojada davali poslovođama nad poslom oko Jahvina Doma, a oni su za plaću unajmljivali klesare i drvodjelce da se obnovi Jahvin Dom, pa kovače i mjedare da se popravi Jahvin Dom. ¹³Poslovođe su poslovale i popravljanje je napredovalo pod njihovom upravom; vratili su Božji Dom u red i obnovili ga. ¹⁴A kad su sve svršili, donijeli su pred kralja i Jojadu novce što su ostali; od toga su napravili posuđe za Jahvin Dom, posuđe za posluživanje, za paljenje, plitice i druge zlatne i srebrne predmete.

Paljenice su se prinosile u Jahvinu Domu bez prestanka dok je god živio Jojada. ¹⁵Onda je Jojada, ostarjevši i nasitivši se života, umro u sto i tridesetj godini. ¹⁶Sahranili su ga u Davidovu gradu kod kraljeva, jer je činio dobro u Izraelu i prema Bogu i njegovu Domu.

Joašev otpad i kazna

¹⁷Poslije Jojadine smrti došli su Judini knezovi i poklonili se kralju. Tada ih kralj počē slušati. ¹⁸Judejci bijahu ostavili Jahvu, Boga otaca, i stali služiti ašerama i likovima; došla je Božja srdžba na Judejce i na Jeruzalem za tu krivicu. ¹⁹Slao im je Bog proroke da ih obrate k Jahvi, oni su ih opominjali, ali oni nisu htjeli slušati. ²⁰Tada Božji duh napuni Jojadina sina, svećenika Zahariju, koji, stavši poviše naroda, reče: "Ovako veli Bog: 'Zašto kršite Jahvine zapovijedi? Zašto nećete da budete sretni?'"

Druga knjiga Ljetopisa

IV. PRVE OBNOVE U KRALJEVSTVU

Kako ste vi ostavili Jahvu, i on će vas ostaviti."²¹ Ali su se oni pobunili protiv njega i zasuli ga kamenjem po kraljevoj zapovijedi u predvorju Jahvina Doma. ²²Ni kralj Joaš ne sjeti se ljubavi koju mu učini otac Jojada, nego mu ubi sina; a on je umirući rekao: "Jahve neka vidi i osveti!"

²³Kad je prošla godina dana, diže se na nj aramejska vojska i, navalivši na Judu i Jeruzalem, pobi sve knezove u narodu i posla sav plijen kralju u Damask. ²⁴Iako je aramejska vojska bila malena po ljudstvu, ipak joj je Jahve predao u ruke vrlo brojnu vojsku, jer ostaviše Jahvu, Boga svojih otaca.

Tako su se Aramejci na Joašu osvetili. ²⁵Kad su otišli od njega, ostaviv ga u teškim bolestima, pobuniše se protiv njega njegovi časnici jer bijaše ubio sina svećenika Jojade, pa i oni njega ubiše na postelji te je poginuo; sahranili su ga u Davidovu gradu, ali ga nisu ukopali u kraljevskoj grobnici. ²⁶Evo onih što se urotiše protiv njega: Zabad, sin Amonke Šimeate, i Jozabad, sin Moapke Šimrite. ²⁷A o njegovim sinovima i o velikim proroštvima protiv njega, o obnavljanju Doma Božjega, sve je zapisano u tumačenju Knjige o kraljevima. Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Amasja.

tisućnicima i satnicima. Pošto popisa od dvadeset godina naviše, nađe trista tisuća izabranih momaka za vojsku, vičnih koplju i štiti. ⁶Među Izraelcima najmi sto tisuća hrabrih junaka za sto srebrnih talenata. ⁷Ali k njemu dođe čovjek Božji i reče: "Kralju, neka ne ide s tobom izraelska vojska, jer Jahve nije s Izraelcima ni s Efrajimovim sinovima, ⁸nego idi ti sam, ponesi se junački u boju; inače će te oboriti Bog pred neprijateljem, jer Bog može pomoći i oboriti." ⁹Tada Amasja upita čovjeka Božjeg: "A što će biti od sto talenata koje sam dao izraelskim četama?" Božji čovjek odgovori: "Jahve ima da ti dade više od toga." ¹⁰Tada Amasja odvoji čete koje mu bijahu došle od Efrajima, da se vrate u svoje mjesto. Ali se vojnici razgnjeviše na Judejce i vratiše se u svoje mjesto plamteći od srdžbe.

6. DJELOMIČNA POBOŽNOST I DJELOMIČNI USPJEH AMASJE, OZIJE I JOTAMA

Amasjini vjerski nazori

25 Amasji je bilo dvadeset i pet godina kad se zakraljio; kraljevaio je dvadeset i devet godina u Jeruzalemu. Mati mu se zvala Joadana i bila je iz Jeruzalema. ²Činio je što je pravo u Jahvinim očima, ali ne svim srcem. ³Kad je učvrstio kraljevstvo, pogubio je časnike koji su ubili kralja, njegova oca. ⁴Ali im sinova nije pogubio, prema onome što je napisano u knjizi Zakona Mojsijeva, gdje Jahve zapovijeda: "Neka se očevi ne pogubljuju za sinove, ni sinovi za očeve, nego svatko neka gine za svoj grijeh."

⁵Potom Amasja skupi Judejce i svega Judu i Benjamina, razvrsta ih prema obiteljima,

Evangelje po Ivanu

V. BLAGDAN SJENICA

Preljubnica

8 A Isus se uputi na Maslinsku goru. ²U zoru eto ga opet u Hramu. Sav je narod hrlio k njemu. On sjede i stade poučavati. ³Uto mu pismoznanci i farizeji dovedu neku ženu zatečenu u preljubu. Postave je u sredinu ⁴i kažu mu: "Učitelju! Ova je žena zatečena u samom preljubu. ⁵U Zakonu nam je Mojsije naredio takve kamenovati. Što ti na to kažeš?" ⁶To govorahu samo da ga iskušaju pa da ga mogu optužiti.

Isus se sagne pa stane prstom pisati po tlu. ⁷A kako su oni dalje navaljivali, on se uspravi i reče im: "Tko je od vas bez grijeha, neka prvi na nju baci kamen." ⁸I ponovno se sagnuvši, nastavi pisati po zemlji. ⁹A kad oni to čuše, stadoše odlaziti jedan za drugim, počevši od starijih. Osta Isus sam - i žena koja stajala u sredini. ¹⁰Isus se uspravi i reče joj: "Ženo, gdje su oni? Zar te nitko ne osudi?" ¹¹Ona reče: "Nitko, Gospodine." Reče joj Isus: "Ni ja te ne osuđujem. Idi i odsada više nemoj griješiti."

Isus - svjetlost svijeta

¹²Isus im zatim ponovno progovori: "Ja sam svjetlost svijeta; tko ide za mnom, neće hoditi u tami, nego će imati svjetlost života."
¹³Farizeji mu nato rekoše: "Ti svjedočiš sam za sebe: svjedočanstvo tvoje nije istinito!"
¹⁴Odgovori im Isus: "Ako ja i svjedočim sam za sebe, svjedočanstvo je moje istinito jer znam odakle dođoh i kamo idem. A vi ne znate ni odakle dolazim ni kamo idem."
¹⁵Vi sudite po tijelu; ja ne sudim nikoga;
¹⁶no ako i sudim, sud je moj istinit jer nisam sam, nego - ja i onaj koji me posla, Otac.
¹⁷Ta i u vašem zakonu piše da je svjedočanstvo dvojice istinito.
¹⁸Ja svjedočim za sebe, a svjedoči za mene i onaj koji me posla, Otac."
¹⁹Nato ga upitaju: "Gdje je tvoj Otac?"
Odgovori Isus: "Niti mene poznajete niti Oca mojega. Kad biste poznavali mene, i Oca biste moga poznavali."
²⁰Te riječi rekao je Isus u riznici dok je naučavao u Hramu. I nitko ga ne uhvati jer još ne bijaše došao njegov čas.

27. tjedan,
135. dan čitanja, četvrtak, 8. lipnja
2017.

2 Ljet 25,11-29,17
Iv 8,21-29

Druga knjiga Ljetopisa

IV. PRVE OBNOVE U KRALJEVSTVU

Nevjera nakon edomskog rata

¹¹A Amasja, ohrabriv se, povede narod, ode u Slanu dolinu i pobi deset tisuća seirskih sinova. ¹²Judini su sinovi zarobili deset tisuća živih, odveli ih na vrh hridi te ih pobacali, tako da se svi razmrskaje. ¹³Četa koju je Amasja poslao natrag da ne ide s njima u boj harala je po judejskim gradovima od Samarije pa do Bet Horona i pobila u njima tri tisuće ljudi i naplijenila silan plijen.

¹⁴Poslije toga, kad se Amasja vratio razbivši Edomce, donio je bogove seirskih sinova, postavio ih sebi za bogove i počeo im se klanjati i kaditi im. ¹⁵Tada se Jahve razgnjevi na Amasju i poslao k njemu proroka koji ga upita: "Zašto tražiš bogove toga naroda koji nisu izbacili svoga naroda iz tvoje ruke?" ¹⁶Dok je on to govorio, kralj ga upita: "Jesi li postavljen kralju za savjetnika? Prestani! Zašto da te pogube?" Tada prorok ušutje, ali nadoda: "Znam da te Bog odlučio uništiti kad to činiš a ne slušaš mojega savjeta."

Slom kod Bet Šemeša

¹⁷Tada judejski kralj Amasja smisli i poruči izraelskom kralju Joašu, sinu Jehuova sina Joahaza: "Dođi da se ogledamo!" ¹⁸A izraelski kralj Joaš odvrati judejskom kralju Amasji: "Libanonski je trn jedanput poslao glasnike k libanonskom cedru i poručio: 'Daj kćer mome sinu za ženu', ali su divlje zvijeri libanonske prošle i trn izgazile. ¹⁹Potukao si Edomce, pa ti se srce uzobijestilo i tražiš slavu. Radije ostani kod kuće. Zašto izazivaš zlo i hoćeš da padneš i ti i svi Judejci s tobom?"

²⁰Ali Amasja ne poslušao, jer tako bijaše odredio Bog, da ih preda u ruke Joašu zato što su pristali uz edomske bogove. ²¹Izađe izraelski kralj Joaš te se ogledaše u boju on i judejski kralj Amasja u Bet Šemešu u Judeji. ²²Izraelci poraziše Judejce i oni pobjegoše pod svoj šator. ²³Izraelski kralj Joaš uhvati u Bet Šemešu judejskog kralja Amasju, sina Joaševa, sina Joahazova, i odvede ga u Jeruzalem; onda sruši jeruzalemski zid od Efrajimovih vrata do Ugaonih vrata, u dužini od četiri stotine lakata. ²⁴Uzevši sve zlato, srebro i posuđe što se nalazilo u Domu

Božjem kod Obed Edoma i u riznici kraljevskog dvora, povrh toga i taoce, vrati se u Samariju.

Amasjin svršetak

²⁵Judejski je kralj Amasja, Joašev sin, živio još petnaest godina poslije smrti izraelskoga kralja Joaša, Joahazova sina.

²⁶Ostala Amasjina djela, od prvih do posljednjih, zapisana su u Knjizi o judejskim i izraelskim kraljevima. ²⁷Otkako je Amasja ostavio Jahvu, kovala se protiv njega urota u Jeruzalemu. Iako je pobjegao u Lakiš, poslaše za njim u Lakiš ljude koji ga ondje ubiše. ²⁸Odande su ga prenijeli na konjima i sahranili kraj njegovih otaca u Judinu gradu.

Početak Uzijina kraljevanja

26 Tada sav judejski narod uze Uziju, komu bijaše šesnaest godina, i zakraljiše ga namjesto njegova oca Amasje. ²On je opet sagrađio Elat vrativši ga Judeji, pošto je kralj počinuo kod svojih otaca. ³Uziji bijaše šesnaest godina kad se zakraljio, a kraljevao je pedeset i dvije godine u Jeruzalemu. Mati mu se zvala Jekolija, a bila je iz Jeruzalema. ⁴Činio je što je pravo u Jahvinim očima, sasvim kao i njegov otac Amasja. ⁵Tražio je Boga za života Zaharije, koji ga je učio Božjem strahu; dokle je god tražio Jahvu, davao mu je Bog sreću.

Uzijina moć

⁶On je izišao i zavojštio na Filistejce, srušio zid Gata, zid Jabne i zid Ašdoda; sagrađio je mjesta po Ašdodu i Filisteji. ⁷Bog mu je pomogao protiv Filistejaca i protiv Arapa, koji su živjeli u Gur Baalu, i protiv Meunjana. ⁸Amonci su davali danak Uziji, a njegov se glas pronio do Egipta, jer se bijaše vrlo osilio. ⁹Uzija je sagrađio kule u Jeruzalemu kod Ugaonih vrata, kod Dolinskih vrata i na uglu te ih utvrdio. ¹⁰Sagrađio je i u pustinji kule i iskopao mnogo studenaca, jer je imao mnogo stoke i u Šefeli i po Ravnici, ratara i vinogradara u gorama i vrtovima, jer je volio poljodjelstvo.

Druga knjiga Ljetopisa

IV. PRVE OBNOVE U KRALJEVSTVU

V. VELIKA EZEKIJINA I JOŠIJINA

¹¹Uzija je imao vojsku vještu boju koja je išla u rat u četama po broju kako ih je izbrojio tajnik Jeiel i nadzornik Maasja pod upravom Hananije, jednoga od kraljevih knezova. ¹²Svega je na broj bilo, obiteljskih glavara, hrabrih junaka, dvije tisuće i šest stotina. ¹³Pod njihovom je upravom bilo silne vojske trista sedam tisuća i pet stotina boju vičnih ratnika da pomažu kralju protiv neprijatelja. ¹⁴Uzija je pripremio svoj vojsci štitove, koplja, kacige, oklope, lukove i kamenje za pračke. ¹⁵Napravio je u Jeruzalemu vješto smišljene bojne sprave, iznašasće nekoga graditelja, da stoje na kulama i na kruništima, da bacaju strijele i veliko kamenje; pronio mu se glas nadaleko jer je uživao čudesnu pomoć sve dok se nije osilio.

Oholost i kazna

¹⁶Ali kad se osilio, uzobijestilo mu se srce dotle da se pokvario te se iznevjerio Jahvi, svome Bogu, jer je ušao u Jahvin Hekal i počeo prinostiti kad na kadionom žrtveniku. ¹⁷Ali je za njim ušao svećenik Azarja i s njim osamdeset Jahvinih svećenika, čestitih ljudi. ¹⁸Oni ustadoše na kralja Uziju govoreći: "Nije tvoje, Uzijo, da kadiš Jahvi, nego je to dužnost svećenika, Aronovih sinova, koji su posvećeni da kade. Izlazi iz Svetišta! Iznevjerio si se. I ne služi ti na čast pred Bogom Jahvom!" ¹⁹Tada se Uzija rasrdi držeći u ruci kadionicu da kadi; kad se rasrdio na svećenike, izbi mu guba na čelu pred svećenicima u Domu Jahvinu kraj kadionog žrtvenika. ²⁰Kad ga svećenički poglavar Azarja i svi svećenici izbližega pogledaše, a ono, gle, izbila mu guba na čelu; brže ga otjeraše odande, a i on sam pohitje da iziđe jer ga Jahve bijaše udario.

²¹Kralj Uzija ostade gubav do smrti i stanovaše u odvojenoj kući, jer bijaše odstranjen od Doma Jahvina; njegov je sin Jotam bio upravitelj kraljevskoga dvora i sudio je puku zemlje. ²²Ostala Uzijina djela, od prvih do posljednjih, opisao je Amosov sin, prorok Izaija. ²³Uzija je počinuo i sahranili su ga kraj njegovih otaca na polju kod kraljevske grobnice, rekavši: "Gubav je." Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Jotam.

Jotamovo kraljevanje

27 Jotamu je bilo dvadeset i pet godina kad se zakraljio, a kraljevao je šesnaest godina u Jeruzalemu. Materi mu je bilo ime Jeruša, Sadokova kći. ²Činio je što je pravo u Jahvinim očima, sasvim kao otac mu Uzija; samo što nije ušao u Jahvin Hekal. Narod je i dalje bio pokvaren.

³Sagradio je Gornja vrata Doma Jahvina; i na Ofelskom zidu mnogo je gradio. ⁴Podigao je i gradove po Judejskoj gori, a u šumama dvorove i kule.

⁵Vojevao je s kraljem Amonovih sinova i pobijedio ih. Amonovi su mu sinovi dali one godine sto srebrnih talenata i deset tisuća kora pšenice i deset tisuća kora ječma. Toliko su mu Amonovi sinovi priložili i druge i treće godine. ⁶Tako se Jotam utvrdio, jer je uredio svoj život pred Jahvom, svojim Bogom.

⁷Ostala su Jotamova djela i svi njegovi ratovi i putovi zapisani u Knjizi o izraelskim i judejskim kraljevima. ⁸Bilo mu je dvadeset i pet godina kad se zakraljio. Kraljevao je šesnaest godina u Jeruzalemu. ⁹Tada Jotam počinu kod otaca i sahraniše ga u Davidovu gradu. Na njegovo se mjesto zakralji sin mu Ahaz.

V. VELIKA EZEKIJINA I JOŠIJINA OBNOVA

1. AHAZOVA BEZBOŽNOST

28 Ahazu je bilo dvadeset godina kad se zakraljio, a kraljevao je šesnaest godina u Jeruzalemu, ali nije činio što je pravo u Jahvinim očima kao što je činio njegov otac David. ²Živio je poput izraelskih kraljeva, pa je i likove salio baalima. ³Sam je prinostio kad u dolini Hinomova sina i proveo vlastite sinove kroz oganj, po gnusnom običaju krivobožackih naroda što ih je Jahve protjerao pred Izraelovim sinovima. ⁴Prinosio je žrtve i kadio po uzvišicama i brežuljcima i pod svakim zelenim drvetom.

Druga knjiga Ljetopisa

V. VELIKA EZEKIJINA I JOŠIJINA OBNOVA

Najezda

⁵Zato ga Jahve, njegov Bog, predade u ruke aramejskom kralju te ga on potuče, zarobi mu veliko mnoštvo ljudi i odvede ih u Damask. Još je bio predan u ruke izraelskom kralju koji ga je hametice porazio. ⁶Remalijin je sin Pekah pobio među Judejcima sto dvadeset tisuća hrabrih junaka u jedan dan, jer su bili ostavili Jahvu, Boga svojih otaca. ⁷A junak od Efrajimova plemena Zikri pogubio je kraljeva sina Maaseju i dvorskoga upravitelja Azrikama i Elkanu, drugoga do kralja. ⁸Izraelovi su sinovi zarobili od svoje braće dvjestu tisuća žena, sinova i kćeri, a zadobili su i silan plijen od njih i odnijeli ga u Samariju.

Prorok Oded

⁹Ondje bijaše Jahvin prorok po imenu Oded; izašao on pred vojsku što je išla u Samariju i rekao: "Gle, Jahve, Bog vaših otaca, razjario se na Judejce i zato ih je predao u vaše ruke te ste ih gnjevno pobili da je do neba doprlo. ¹⁰A sada još mislite podjarmiti Judejce i Jeruzalemce da vam budu robovi i robinje; a ipak, niste li i vi puni krivice prema Jahvi, svome Bogu? ¹¹Zato me poslušajte sada i vratite to roblje što ga zarobiste od svoje braće, jer će se izliti na vas Jahvin gnjev."

¹²Tada ustadoše neki između glavara Efrajimovih sinova, i to Johananov sin Azarja, Mešilemotov sin Berekja i Šalumov sin Ezekija, Hadlajev sin Amasa, na one što su se vraćali s vojske. ¹³Pa im rekoše: "Nemojte dovoditi ovamo toga roblja, jer, uz krivicu koja je na nama pred Jahvom, vi mislite još dometnuti na naše grijehе i na našu krivicu, kao da nije dosta velika naša krivica i jarosni gnjev na Izraelu." ¹⁴Tada ostaviše ratnici roblje i plijen pred knezovima i svim zborom. ¹⁵Onda su poimence prozvani ljudi ustali, osokolili robove, obukli sve gole u odjeću iz plijena; a kad su ih obukli, obuli, nahranili, napojili i namazali, povelili su na magarcima sve iznemogle i odveli ih u palmov grad Jerihon do njihove braće, a potom se vratili u Samariju.

Ahazovi prijestupi

¹⁶U to je doba kralj Ahaz zamolio asirske kraljeve da mu pomognu.

¹⁷Edomci bijahu opet navalili i porazili Judejce te ih odveli u roblje. ¹⁸Filistejci se raširili po gradovima Judejske Šefele i Negeba i, zauzevši Bet-Šemeš, Ajalon, Gederot i Soko sa selima, Timnu sa selima i Gimzo sa selima, nastanili se ondje. ¹⁹Jahve je počeo ponižavati Judejce zbog judejskoga kralja Ahaza, jer je Ahaz razuzdao Judejce i teško se iznevjerio Jahvi.

²⁰Došao je na nj asirski kralj Tiglat-Pileser i pritijesnio ga umjesto da ga utvrdi. ²¹Ahaz bijaše opljačkao Jahvin Dom, kraljevski dvor i knezove, i sve to dao asirskom kralju, ali mu ništa nije pomoglo. ²²Dok je bio u nevolji, postao je još nevjerniji Jahvi; takav je bio kralj Ahaz. ²³Počeo je žrtvovati damašćanskim bogovima koji su ga porazili, misleći: "Kad bogovi aramejskih kraljeva njima pomažu, žrtvovat ću im da bi i meni pomagali." Ali su oni bili na propast njemu i svem Izraelu.

²⁴Ahaz je pokupio posuđe iz Božjega Doma, slupao ga, zatvorio vrata Jahvina Doma i podigao žrtvenike po svim uglovima u Jeruzalemu. ²⁵I u svakom je pojedinom judejskom gradu podigao uzvišice da kadi tuđim bogovima, dražeći Jahvu, Boga otaca.

²⁶Ostala su njegova djela i svi njegovi putovi, od prvih do posljednjih, zapisani u Knjizi o judejskim i izraelskim kraljevima. ²⁷Onda je Ahaz počinio kod otaca. Sahrnili su ga u Gradu, u Jeruzalemu, ali ga nisu unijeli u grobnicu judejskih kraljeva. Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Ezekija.

2. EZEKIJIN OBNOVITELJSKI RAD

29 Ezekiji je bilo dvadeset i pet godina kad se zakraljio. Kraljevaо je dvadeset i devet godina u Jeruzalemu. Materi mu je bilo ime Abija, kći Zaharijina. ²Činio je što je pravo u očima Jahvinim, sasvim kao i njegov otac David.

Druga knjiga Ljetopisa

V. VELIKA EZEKIJINA I JOŠIJINA OBNOVA

Čišćenje Hrama

³Prve godine prvoga mjeseca svojega kraljevanja otvorio je vrata Doma Jahvina i popravio ih. ⁴Onda je pozvao svećenike i levite i, sabravši ih na istočni trg, ⁵rekao:

"Čujte me, leviti! Sada se posvetite i posvetite Dom Jahve, Boga svojih otaca, i uklonite nečist iz Svetinje. ⁶Naši su se oci iznevjerili i radili što je zlo u očima Jahve, našega Boga. Ostavili su ga i odvratili lice od Jahvina Prebivališta, okrenuvši mu leđa. ⁷Zatvorili su trijemska vrata i potrnuli svjetiljke; nisu kadili kadom niti su prinostili paljenice u Svetišću Izraelova Boga. ⁸Zato se Jahve rasrdio na Judejce i na Jeruzalem te je dopustio da budu zlostavljeni i da budu na užas i ruglo, kako vidite svojim očima. ⁹I očevi su nam, eto, pali od mača, a sinovi, kćeri i žene zato su nam u ropstvu. ¹⁰Sad sam, dakle, namislio u svom srcu sklopiti Savez s Jahvom, Izraelovim Bogom, da bi se odvratio od nas njegov jarnosni gnjev. ¹¹Moja djeco, sad se nemojte lijeniti, jer vas je izabrao Jahve da stojite pred njim, da mu služite i da mu budete službenici i da mu kadite."

¹²Tada ustadoše leviti: Amasajev sin Mahat i Azarjin sin Joel od Kehatovih sinova; od Merarijevih sinova: Abdijev sin Kiš i Jehalelelov sin Azarja; od Geršonovaca: Zimin sin Joah i Joahov sin Eden; ¹³od Elisafanovih sinova: Šimri i Jeiel; od Asafovih sinova: Zaharija i Matanija; ¹⁴od Hemanovih sinova: Jehiel i Šimej; od Jedutunovih sinova: Šemaja i Uziel. ¹⁵Oni skupiše braću, posvetiše se i dođoše kako je bio zapovjedio kralj po Jahvinim riječima da očiste Jahvin Dom. ¹⁶Svećenici uđoše u Jahvin Dom da ga očiste. Počeli su svu nečist što su je našli u Jahvinu Hekalu iznositi u predvorje Jahvina Doma; leviti su je primali iznoseći je napolje na potok Kidron. ¹⁷Počeli su posvećivati prvoga dana prvoga mjeseca, a osmoga su dana istoga mjeseca ušli u Jahvin trijem; posvećivali su Jahvin Dom osam dana; šesnaestoga su dana prvoga mjeseca završili.

Evandjelje po Ivanu

V. BLAGDAN SJENICA

Upozorenje nevjernim Židovima

²¹Reče im ponovno Isus:

"Ja odlazim,
a vi ćete me tražiti
i u svojem ćete grijehu umrijeti.
Kamo ja odlazim,
vi ne možete doći."

²²Židovi se nato stanu pitati: "Da se možda
ne kani ubiti kad govori: 'Kamo ja odlazim, vi
ne možete doći?'" ²³A Isus nastavi:

"Vi ste odozdol,
ja sam odozgor.
Vi ste od ovoga svijeta,
a ja nisam od ovoga svijeta.

²⁴Stoga vam i rekoh:

'Umrijet ćete u grijesima svojim.'
Uistinu, ako ne povjerujete da Ja jesam,
umrijet ćete u grijesima svojim."

²⁵Nato mu oni rekoše: "A tko si ti?" Odvрати
Isus:

²⁶"Ta što da vam s početka opet zborim?
Mnogo toga imam o vama zboriti
i suditi;
no onaj koji me posla istinit je,
i što sam čuo od njega,
to ja zborim svijetu."

²⁷Ne shvatiše da im govori o Ocu. ²⁸Isus im
nato reče:

"Kad uzdignete Sina Čovječjega,
tada ćete upoznati da Ja jesam
i da sam od sebe ne činim ništa,
nego da onako zborim
kako me naučio Otac.

²⁹Onaj koji me posla sa mnom je
i ne ostavi me sama
jer ja uvijek činim što je njemu milo."

27. tjedan,
136. dan čitanja, petak, 9. lipnja
2017.

2 Ljet 29,18-32,33
Iv 8,30-59

Druga knjiga Ljetopisa

V. VELIKA EZEKIJINA I JOŠIJINA OBNOVA

Žrtva okajnica

¹⁸Onda su ušli kralju Ezekiji i rekli: "Očistili smo sav Jahvin Dom: žrtvenik za paljenice sa svim njegovim priborom, stol za prinesene kruhove sa svim njegovim priborom, ^{19a}sve posuđe koje bijaše zabacio kralj Ahaz za svojega kraljevanja i nevjere opet smo obnovili i posvetili; eno ga pred Jahvinim žrtvenikom."

²⁰Tada kralj Ezekija porani, skupi gradske knezove i ode u Jahvin Dom. ²¹Dovedoše sedam mladih junaca, sedam ovnova, sedam jaganjaca, sedam jaraca za okajnicu, za kraljevstvo i za Svetište i za Judu; on zapovjedi Aronovim sinovima svećenicima da ih prinesu za paljenicu na Jahvinu žrtveniku.

²²Zaklavši goveda, svećenici uzeše krv i poškropiše žrtvenik; zaklaše ovnove i krvlju poškropiše žrtvenik, zaklaše jaganjce i krvlju poškropiše žrtvenik. ²³Dovedoše jarce za okajnicu pred kralja i pred zbor te metnuše ruke na njih. ²⁴Onda ih zaklaše svećenici i prinesoše kao okajnicu njihovu krv na žrtveniku da izvrše obred pomirenja za sav Izrael, jer kralj bijaše zapovjedio da se prinese paljenica i okajnica za sav Izrael.

²⁵Postavio je u Jahvinu Domu levite s cimbalima, harfama i citrama, kako bijaše zapovjedio David, kraljev vidjelac Gad i prorok Natan, jer je od Jahve dolazila zapovijed po njegovim prorocima. ²⁶Tako su leviti stajali s Davidovim glazbalima, a svećenici s trubama.

²⁷Tada Ezekija zapovjedi da prinesu paljenice na žrtveniku. Kad se stala prinositi paljenica, počela je Jahvina pjesma uz trube i uz glazbala izraelskoga kralja Davida. ²⁸Sav se zbor klanjao, pjevači pjevali, a trubači trubili, i to sve dok se nije svršila paljenica.

²⁹Kad se svršilo prinošenje paljenice, kralj i svi koji bijahu s njim pobožno padoše na koljena i pokloniše se. ³⁰Onda su kralj i knezovi zapovjedili levitima da hvale Jahvu riječima Davida i vidioca Asafa; oni su počeli hvaliti s najvećim veseljem i, pavši ničice, poklonili se.

³¹Tada Ezekija progovori: "Sada ste posvetili ruke Jahvi; pristupite i donesite klanice i zahvalnice u Dom Jahvin." Sav je zbor donio klanice i zahvalnice. Tko je god bio spremna srca, prinio je paljenice.

³²Paljenica što ih je donio zbor bijaše na broj: sedamdeset goveda, sto ovnova, dvjesta jaganjaca, sve za paljenice Jahvi. ³³Ostalih posvećenih darova bilo je šest stotina goveda i tri tisuće grla sitne stoke. ³⁴Ali je svećenika bilo premalo, tako da nisu mogli oderati svih paljenica; zato su im pomagala braća leviti, dok se nije svršio posao i dok se nisu posvetili drugi svećenici, jer su leviti bili gorljiviji srcem da se posvete nego svećenici. ³⁵Bilo je i mnogo paljenica s pretilinom od pričesnica i s ljevanicama na paljenice. Tako se opet obnovila služba u Jahvinu Domu. ³⁶I Ezekija se veselio, i sav narod s njime, što je Bog spremio narodu, jer se sve to iznenada dogodilo.

Poziv na Pashu

30 Potom Ezekija poruči svim Izraelcima i Judejcima pa napisa i pisma Efrajimovu i Manaševu plemenu da dođu u Jahvin Dom u Jeruzalem da proslave Pashu Jahvi, Izraelovu Bogu. ²Kralj, vijećajući s knezovima i sa svim zborom u Jeruzalemu, odluči da slave Pashu drugoga mjeseca. ³Toga nisu mogli učiniti u pravo vrijeme jer nije bilo dosta posvećenih svećenika, i narod se ne bijaše skupio u Jeruzalemu. ⁴I to je bilo pravo u kraljevim očima i u očima svega zbora, ⁵pa su odredili da se oglasi po svem Izraelu od Beer Šebe pa do Dana da dođu i proslave Pashu Jahvi, Izraelovu Bogu, u Jeruzalemu, jer je premnogi nisu svetkovali kako je propisano.

⁶Tako su otišli glasnici s pismima od kralja i njegovih knezova po svem Izraelu i Judi te su govorili po kraljevoj zapovijedi: "Izraelovi sinovi, obratite se Jahvi, Abrahamovu, Izakovu i Izraelovu Bogu, pa će se i on obratiti k Ostatku koji vam je ostao od ruku asirskih kraljeva. ⁷I nemojte biti kao vaši očevi i vaša braća, koji su se iznevjerili Jahvi, Bogu svojih otaca, te ih je predao propasti, kako i sami vidite. ⁸Nemojte, dakle, biti tvrdovrati kao vaši očevi: pružite ruku Jahvi i dođite u njegovu Svetinju koju je posvetio zauvijek i služite Jahvi, svome Bogu, pa će odvratiti od vas svoj žestoki gnjev. ⁹Ako se obratite Jahvi, vaša će

Druga knjiga Ljetopisa

V. VELIKA EZEKIJINA I JOŠIJINA OBNOVA

braća i vaši sinovi naći milost u onih koji su ih zarobili pa će se vratiti u ovu zemlju; jer je Jahve, vaš Bog, milostiv i milosrdan i neće odvratiti lica od vas ako se vi obratite njemu."

¹⁰I tako su glasnici krenuli od grada do grada po Efrajimovoj i Manašeovoj zemlji pa do Zebulunova, a ljudi im se podsmijavali i rugali. ¹¹I pak su se neki od Ašerova, od Manašeova i od Zebulunova plemena ponizili i došli u Jeruzalem. ¹²Na Judejce je pak sišla Božja ruka i prožela ih jednodušnošću da čine što bijaše zapovjedio kralj i knezovi po Jahvinoj riječi.

¹³Skupilo se u Jeruzalemu mnogo naroda da slave Blagdan beskvasnih kruhova, drugoga mjeseca; zbor je bio vrlo velik. ¹⁴Tada su ustali i uklonili žrtvenike što su bili u Jeruzalemu, uklonili sve kadionike i bacili ih u potok Kidron.

Pasha i beskvasni kruhovi

¹⁵Onda su stali klati Pashu četrnaestoga dana drugoga mjeseca, a svećenici i leviti postidjeli se i, posvetiv se, počeli unositi paljenice u Jahvin Dom. ¹⁶Stali su na svoje mjesto po pravilu, po Zakonu Mojsija, čovjeka Božjeg; svećenici su škropili krvlju primajući je iz ruku levita. ¹⁷Kako ih bijaše mnogo u zboru koji se nisu posvetili, leviti su klali pashalne jaganjce za sve koji nisu bili čisti, da bi ih posvetili Jahvi. ¹⁸Najveći se dio naroda, mnogi od Efrajimova i Manašeova, Jisakarova i Zebulunova plemena, nije očistio te je jeo Pashu nepropisno. Ali se za njih pomolio Ezekija govoreći: "Blagi Jahve neka očisti od grijeha svakoga ¹⁹tko je upravio srce da traži Boga Jahvu, Boga svojih otaca, ako i nije čist kako dolikuje Svetišću!" ²⁰Jahve je uslišio Ezekiju i oprostio narodu.

²¹Tako su Izraelovi sinovi koji su se zatekli u Jeruzalemu svetkovali Blagdan beskvasnih kruhova sedam dana s velikim veseljem, a leviti i svećenici hvalili Jahvu iz dana u dan uz glazbala za Jahvinu slavu. ²²Ezekija je hrabrio levite koji su pokazivali divnu privrženost Jahvi. Jeli su svečanu žrtvu sedam dana, žrtvujući žrtve pričesnice i slaveći Jahvu, Boga svojih otaca.

²³Potom je sav zbor vijećajući odlučio da

svetkuje još sedam dana; svetkovali su još sedam dana s veseljem. ²⁴Judejski kralj Ezekija darovao je zboru tisuću mladih junaca i sedam tisuća grla sitne stoke; a knezovi darivali zboru tisuću mladih junaca i deset tisuća grla sitne stoke; tada se posvetilo mnogo svećenika. ²⁵Tako se provešelio sav judejski zbor, i svećenici i leviti, i sav zbor što je bio došao iz Izraela, i došljaci koji bijahu došli iz zemlje izraelske, i stanovnici u Judeji. ²⁶Bilo je veliko veselje u Jeruzalemu, jer od vremena Davidova sina Salomona, izraelskoga kralja, nije bilo tako u Jeruzalemu. ²⁷Onda su ustali svećenici i leviti te blagoslovili narod: njihov je glas bio uslišan, a njihova je molitva doprla do Božjega svetog Prebivališta na nebu.

Obnova bogoštovlja

31 Kad se sve to svršilo, svi Izraelovi sinovi koji su se našli ondje zađoše po judejskim gradovima te su razbijali stupove, sjekli ašere i obarali uzvišice i žrtvenike po svem Judinu, Benjaminovu, Efrajimovu i Manašeovu plemenu dokle god nisu završili. Onda se svi Izraelovi sinovi vratiše svaki na svoj posjed, u svoje gradove.

Obnova svećeništva

²Ezekija je opet uredio svećeničke i levitske redove po njihovim redovima, svakoga prema njegovoj službi, svećenike i levite, za paljenice i za pričesnice, da služe, slave i hvale Boga na vratima Jahvina tabora. ³Određio je kraljevski doprinos od svoga imanja za paljenice, za paljenice jutarnje i večernje i za paljenice što se prinose subotom, za mlađaka i na blagdane, kako je napisano u Zakonu Jahvinu. ⁴Zapovjedio je narodu, jeruzalemskim stanovnicima, da daju dio svećenicima i levitima da se utvrde u Zakonu Jahvinu. ⁵Kad se to razglasilo, počeli su Izraelovi sinovi donositi najboljega žita, novog vina, ulja i meda i svakojaka poljskog priroda i donosili su obilne desetine od svega. ⁶Izraelovi i Judini sinovi, koji su živjeli u judejskim gradovima, također su donosili desetinu od goveda i sitne

Druga knjiga Ljetopisa

V. VELIKA EZEKIJINA I JOŠIJINA OBNOVA

stoke i desetinu od svetih stvari posvećenih Jahvi, njihovu Bogu; donosili su i davali sve hrpu na hrpu. ⁷Trećega su mjeseca počeli slagati u hrpe, a sedmoga su mjeseca završili. ⁸Onda je došao Ezekija s knezovima i, ugledavši hrpe, blagosloviše Jahvu i njegov izraelski narod. ⁹Potom se Ezekija propitao kod svećenika i levita za hrpe. ¹⁰Odgovarajući, svećenički poglavar Azarja, od Sadokova doma, reče: "Otkako su počeli donositi ove prinose u Dom Jahvin, jedemo i siti smo, a mnogo i pretječe, jer je Jahve blagoslovio svoj narod te je preteklo ovo mnoštvo."

¹¹Tada Ezekija zapovjedi da se urede sobe u Jahvinu Domu; kad su ih spremili, ¹²počeli su onamo unositi prinose, desetine i svetinje; nad tim je bio predstojnik levit Konanija i brat mu Šimej, drugi do njega. ¹³A Jehiel, Azazja, Nahat, Asahel, Jerimot, Jozabad, Eliel, Jismakja, Mahat i Benaja biše postavljeni kao nadglednici uz Konaniju i brata mu Šimeja, po nalogu kralja Ezekije i Azarje, predstojnika u Božjem Domu. ¹⁴Kore, sin levita Jimne, vratar Istočnih vrata, bio je nad dragovoljnim Božjim prinosima da bi prinosio Jahvine podizanice i svetinje nad svetinjama. ¹⁵Pod njim su bili Eden, Minjamin, Ješua, Šemaja, Amarja i Šekanija po svećeničkim gradovima da savjesno dijele svojoj braći po njihovim redovima, kako velikome tako i malome - ¹⁶osim muškaraca starijih od trideset godina popisanih u rodovnicima - svima koji su dolazili u Dom Jahvin na svoj svakidašnji posao da obave obredne dužnosti po svojim redovima. ¹⁷U rodovnike su bili popisani svećenici po obiteljima i leviti od dvadeset godina naviše po svojim službama, po svojim redovima. ¹⁸U rodovnike bijahu popisana sva njihova djeca, njihove žene, njihovi sinovi i njihove kćeri, za svekoliki zbor, jer su se iskreno posvetili svetinjama. ¹⁹Aronovi sinovi, svećenici na poljskim pašnjacima svojih gradova, u svakom pojedinom gradu, bijahu poimence određeni da daju dio svakome muškarcu među svećenicima. Sve su rodovnike sastavili leviti.

²⁰Ezekija je uradio tako po svoj Judeji čineći što je dobro, pravo i vjerno pred Jahvom,

svojim Bogom. ²¹U svakom poslu koji je počeo za službu Božjega Doma, i u zakonu i u zapovijedi tražeći Boga, trudio se svim svojim srcem i uspijevao.

Sanheribova najezda

32 Poslije tih događaja i dokaza vjernosti dođe asirski kralj Sanherib i, ušavši u Judeju, opkoli tvrde gradove misleći ih osvojiti. ²Ezekija, vidjevši gdje je došao Sanherib i kako snuje da zavojšti na Jeruzalem, ³posavjetova se s knezovima i s junacima da začepi vodene izvore koji bijahu izvan grada. Oni mu podupriješe osnovu. ⁴Sabralo se mnogo naroda te su začepili sva vrela i potok koji teče posred zemlje; govorahu: "Zašto da asirski kraljevi nađu toliko vode kad dođu!" ⁵Ezekija se osokolio, obnovio sav oboreni zid i podigao kule na njemu; izvana je sagradio drugi zid i utvrdio Milon u Davidovu gradu; napravio je mnogo kopalja i štitova, ⁶zatim postavio vojvode nad narodom i, pozvavši ih k sebi na trg kraj gradskih vrata, ohrabri ih ovim riječima: ⁷"Budite hrabri i junaci; ne bojte se i ne plašite se asirskoga kralja, ni svega mnoštva što je s njim, jer je s nama moćniji nego s njim: ⁸s njim je tjelesna mišica, a s nama je Jahve, Bog naš, da nam pomaže i da bije naše bojeve." Narod se uzda u riječi judejskoga kralja Ezekije.

Sanheribove bogohulne riječi

⁹Poslije toga asirski je kralj Sanherib, dok bijaše kod Lakiša sa svom bojnomo silom, poslao slugu u Jeruzalem k judejskome kralju Ezekiji i k svim Judejcima koji bijahu u Jeruzalemu i poručio im: ¹⁰"Ovako veli asirski kralj Sanherib: 'U što se uzdate stojeći opsjednuti u Jeruzalemu? ¹¹Ne zavodi li vas Ezekija da vas preda smrti od gladi i žeđi kad govori: Jahve, Bog naš, izbavit će nas iz ruke asirskoga kralja? ¹²Nije li taj Ezekija uklonio njegove uzvišice i njegove žrtvenike; i zapovjedio Judejcima i Jeruzalemcima govoreći: Pred jednim se žrtvenikom klanjajte i na njemu kadite! ¹³Zar ne znate što sam učinio ja i moji preci od svih zemaljskih naroda? Zar

Druga knjiga Ljetopisa

V. VELIKA EZEKIJINA I JOŠIJINA OBNOVA

su bogovi zemaljskih naroda mogli izbaviti svoje zemlje iz moje ruke? ¹⁴Koji je među svim bogovima onih naroda što su ih sasvim uništili moji preci mogao izbaviti narod iz moje ruke, da bi mogao vaš Bog izbaviti vas iz moje ruke?" ¹⁵Zato nemojte da vas sada Ezekija vara i da vas tako zavodi i ne vjerujte mu! Jer nijedan bog nikojega naroda ili kraljevstva nije mogao izbaviti svoga naroda iz moje ruke, ni iz ruke mojih predaka, a kamoli će vaš Bog izbaviti vas iz moje ruke!"

¹⁶Još su više njegove sluge napadale Boga Jahvu i njegova slugu Ezekiju. ¹⁷Napisao je i pismo ružeći Jahvu, Izraelova Boga: "Kao što bogovi zemaljskih naroda nisu izbacili svojih naroda iz moje ruke, tako neće ni Ezekijin Bog izbaviti svojega naroda iz moje ruke." ¹⁸I vikahu iza glasa, na judejskom jeziku, jeruzalemskom narodu koji bijaše na zidu da ga uplaše i prepadnu kako bi osvojili grad. ¹⁹Govorili su o jeruzalemskom Bogu kao o bogovima zemaljskih naroda, bogovima koji su djelo čovječjih ruku.

Uspjeh Ezekijine molitve

²⁰Stoga se pomoli kralj Ezekija i prorok Izaija, Amosov sin, i zazvaše nebo u pomoć. ²¹Tada Jahve posla anđela koji uništi sve hrabre junake, zapovjednike i vojvode u vojsci asirskoga kralja, tako da se vratio posramljen u svoju zemlju. A kad je ušao u hram svoga boga, sasjekli su ga ondje mačem neki koji su se rodili iz njegova krila. ²²Tako je Jahve spasio Ezekiju i jeruzalemske stanovnike od ruke asirskoga kralja Sanheriba i iz ruku neprijatelja, te im dao mir odasvud uokolo. ²³Mnogi su donosili darove Jahvi u Jeruzalem i dragocjenosti judejskome kralju Ezekiji. Poslije toga Ezekija se uzvisio u očima svih naroda.

²⁴U to se vrijeme Ezekija razbolio nasmrt, ali se pomolio Jahvi, koji mu je progovorio i učinio čudo. ²⁵Ali se Ezekija nije odužio dobročinstvu koje mu je iskazano, nego se uzoholio; stoga je došla srdžba na nj, na Judu i na Jeruzalem. ²⁶Ezekija se ponizio zato što mu se bilo uzoholilo srce, i on i Jeruzalemci, pa tako nije došla na njih Jahvina srdžba za Ezekijina života. ²⁷Ezekija je stekao vrlo veliko bogatstvo

i slavu; napravio je riznice za srebro i zlato, za drago kamenje, za miomirise, za štitove i za svakojake dragocjene posude; ²⁸skladište za prirod od žita, od novog vina i ulja, staje za svakojaku stoku, torove za stada. ²⁹Podigao je i gradove, imao je mnogo blaga, sitne stoke i goveda, jer mu je Bog dao vrlo veliko imanje.

Ezekijin svršetak

³⁰Isti je Ezekija začepio gornji izvor Gihonske vode i svrnuo je pravo na zapadnu stranu Davidova grada. Ezekija je bio sretan u svakom poslu. ³¹Samo kad su došli poslanici babilonskih knezova, poslani k njemu da se propitaju za čudo koje se dogodilo u zemlji, ostavio ga je Bog da bi ga iskušao i da bi se doznalo sve što mu je u srcu. ³²Ostala Ezekijina djela, njegova pobožnost, zapisani su u proročkom viđenju proroka Izaije, Amosova sina, i u Knjizi o judejskim i izraelskim kraljevima.

³³Ezekija je počinuo kod svojih otaca. Sahranili su ga na usponu kako se ide ka grobovima Davidovih sinova. Po smrti su mu odali počast svi Judejci i Jeruzalemci. Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Manaše.

Evangelje po Ivanu

V. BLAGDAN SJENICA

Vjera u Isusa daje slobodu

³⁰Na te njegove riječi mnogi povjeroše u njega. ³¹Tada Isus progovori Židovima koji mu povjeroše:

"Ako ostanete u mojoj riječi, uistinu, moji ste učenici;

³²upoznat ćete istinu i istina će vas osloboditi."

³³Odgovore mu: "Potomstvo smo Abrahamovo i nikome nikada nismo robovali. Kako to ti govoriš: 'Postat ćete slobodni?'"

³⁴Odgovori im Isus:

"Zaista, zaista, kažem vam: tko god čini grijeh, rob je grijeha.

³⁵Rob ne ostaje u kući zauvijek, a sin ostaje zauvijek.

³⁶Ako vas dakle Sin oslobodi, zbilja ćete biti slobodni.

³⁷Znam: potomstvo ste Abrahamovo, a ipak tražite da me ubijete jer moja riječ nema mjesta u vama.

³⁸Ja govorim što vidjeh kod Oca, a vi činite što čujete od svog oca."

³⁹Odgovoriše mu: "Naš je otac Abraham". Kaže im Isus:

"Da ste djeca Abrahamova, djela biste Abrahamova činili.

⁴⁰A eto, tražite da ubijete mene, mene koji sam vam govorio istinu što sam je od Boga čuo.

Takvo što Abraham nije učinio!

⁴¹Vi činite djela oca svojega."

Rekoše mu: "Mi se nismo rodili iz preljuba, jedan nam je Otac - Bog."

⁴²Reče im Isus:

"Kad bi Bog bio vaš Otac, ljubili biste mene jer sam ja od Boga izišao i došao; nisam sam od sebe došao, nego on me posla.

⁴³Zašto moje besjede ne razumijete? Zato što niste kadri slušati moju riječ.

⁴⁴Vama je otac đavao i hoće vam se vršiti prohtjeve oca svoga. On bijaše čovjekoubojica od početka i ne stajaše u istini jer nema istine u njemu: kad govori laž, od svojega govori jer je lažac i otac laži.

⁴⁵A meni, jer istinu govorim, meni ne vjerujete.

⁴⁶Tko će mi od vas dokazati grijeh? Ako istinu govorim, zašto mi ne vjerujete?

⁴⁷Tko je od Boga, riječi Božje sluša; vi zato ne slušate jer niste od Boga."

⁴⁸Odgovoriše mu Židovi: "Ne kažemo li pravo da si ti Samarijanac i da imaš zloduha?"

⁴⁹Odgovori Isus:

"Ja nemam zloduha, nego častim svoga Oca, a vi me obeščašćujete.

⁵⁰No ja ne tražim svoje slave; ima tko traži i sudi.

⁵¹Zaista, zaista, kažem vam: ako tko očuva moju riječ, neće vidjeti smrti dovijeka."

⁵²Rekoše mu Židovi: "Sada vidimo da imaš zloduha. Abraham umrije, tako i proroci, a ti kažeš: 'Ako tko čuva moju riječ, neće okusiti smrti dovijeka.' ⁵³Zar si ti veći od oca našega Abrahama, koji je umro? Pa i proroci pomriješe. Kime se to praviš?"

⁵⁴Odgovori Isus:

"Ako ja sam sebe slavim, slava moja nije ništa. Ima koji me slavi - Otac moj, a vi velite da je on vaš Bog,

⁵⁵no ne poznajete ga, a ja ga znam.

Ako vam reknem da ga ne znam, bit ću lažac jednak vama.

No znam ga i riječ njegovu čuvam.

⁵⁶Abraham, otac vaš, usklikta što će vidjeti moj Dan.

I vidje i obradova se."

⁵⁷Rekoše mu nato Židovi: "Ni pedeset ti još godina nije, a vidio si Abrahama?" ⁵⁸Reče im Isus:

"Zaista, zaista, kažem vam: prije negoli Abraham posta, Ja jesam!"

⁵⁹Nato pograbiše kamenje da bace na nj. No Isus se sakri te iziđe iz Hrama.